

ژیانی پيشه‌وای ئازیزمان

ئاماده‌کردنی: سالار عومەر

قۇناغی حەوتەم

ژیانی پېښه‌وای نازیزمان ﷺ

قوڼاغی هه‌وته‌م:

چه‌ند غه‌زا و چالاکییه‌کی دوا‌ی جه‌نگی نه‌حزاب به‌کورتی

تا وه‌فاتی سه‌روه‌رمان

ئاماده‌کردنی:

سالار عمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ناسنامه‌ی کتیب

ناوی کتیب: ژیاانی پیشه‌وای نازیزمان محمد ﷺ

ئاماده‌کردنی: سالار عمر

نه‌خشه‌سازی ناوه‌وه: عبدالله خاکی

دیزاینی به‌رگ: ریندار عومه‌ر

به‌رهه‌می: پرۆژه‌ی ئاگا

ناونیشانی پرۆژه‌ی ئاگا له تۆرپه کۆمه‌لایه‌تیه‌کان

پرۆژه‌ی ئاگا :: Aga project

@Aga_project

۰۷۵۰ ۷۱۴۷۰۳۷

۰۷۵۰ ۷۱۴۷۰۳۷

@aga_kteb

چه ند غه‌زا و چالاکیه‌کی دوی جه‌نگی نه‌حزاب به‌کورتی

غه‌زای به‌نوقوره‌یظه:

دوی گه‌رانه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ری خو‌شه‌ویستمان ﷺ و سوپاکه‌ی بۆ مه‌دینه له جه‌نگی خه‌نده‌ق هه‌ر له‌و رۆژده‌دا که گه‌رانه‌وه‌ی راسته‌وخۆ خوی گه‌وره له‌ پینگه‌ی جو‌بريله‌وه‌ی فه‌رمانی به‌ پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ کرد بۆ ده‌رچوون به‌ره‌و هۆزی به‌نوقوره‌یظه که هۆزیکی جووله‌که بوون و به‌رده‌وام خه‌ریکی ئا‌زاوه‌ گێپری و هاندانی هۆزه‌کانی تر بوون له‌ دژی موس‌لمانان.

سوپای موس‌لمانان ۳ هه‌زار چه‌کدار و ۳۰ ته‌سپ سوار بوون.

هۆزی به‌نوقوره‌یظه‌یان گه‌مارۆ دا، و ئه‌وانیش له‌ کۆتاییه‌ ناچار بوون خویان به‌ ده‌سته‌وه‌ بده‌ن، و چه‌ند که‌سیکیان بوونه‌ موس‌لمان، و برپار درا هه‌موو پیاوه‌کانیان بکوژری که ژماره‌یان له‌ نیوان ۶۰۰ تا ۷۰۰ که‌س ده‌بوون، و ته‌نها یه‌ک ئافره‌تیان لی کوژرا ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ بوو له‌ سه‌ره‌وه‌ شتیکی فری‌دایه‌ سه‌ر حا‌لادی کوپری سویده‌وه‌ و کوشتی، بۆیه‌ به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ کوژرا.

به‌م شیوه‌یه‌ هۆکارێکی تری درووستبوونی کێشه‌ و ئا‌زاوه‌ بۆ موس‌لمانان کۆتایی هات.

و پېښه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ پاش ماوه‌یه‌ک له نافرته‌کانیان له‌گه‌ل ره‌یحانه‌ی کچی عه‌مرو هاوسه‌رگیری کرد.

کوژرانی سه‌لامی کوړی نه‌بی الحقیق (نه‌بو رافع):-

نه‌م پیاوه‌یه‌کیک بوو له پیاوه‌ه‌ره‌ تاوانباره‌کانی جووله‌که و نه‌وانه‌ی شه‌ری نه‌حزایان دژ به‌ موسلمانان هه‌لگیرساند و به‌ه‌موو شیوه‌یه‌ هاوکاریان بوو، و زور نازاری پېښه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمانی ددها ﷺ.

پېښتر چه‌ند پیاوړکی هؤزی نه‌وس (که‌عبی کوړی نه‌شره‌ف)یان کوشت، هؤزی خه‌زره‌جیش ویستیان بېنه‌ خاوه‌ن شکومه‌ندییه‌کی له‌و شیوه‌یه‌، بویه‌ رږیشتنه‌ خزمه‌تی پېښه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ و مؤله‌تی کوشتی "نه‌بو رافع"یان لئ وهرگرت به‌مه‌رجئ ده‌ست له‌ ژن و منداآیان نه‌درئ، و ه‌ پیاو له‌ تیره‌ی به‌نی سه‌له‌مه‌ی خه‌زره‌جی دهرچوون و به‌ره‌و خه‌یبه‌ر رږیشتن، له‌وئ "نه‌بو رافع"یان له‌ قه‌لاکه‌ی خوئ کوشت و گه‌رانه‌وه‌ لای پېښه‌مبه‌ری خوا ﷺ.

سریه‌ی محمدی کوړی مسلمه‌:-

دوای ته‌واوبوونی جه‌نگی نه‌حزاب و به‌نی قوره‌یظه‌یه‌که‌م سریه‌ بوون دهرچوون. ژماره‌یان ۳۰ نه‌سپ سوار بوو، به‌ره‌و قرطاء به‌رئ که‌وتن و دایان به‌سه‌ر خپلی به‌کری کوړی کیلاب و نه‌وانیش هه‌ل‌هاتن و موسلمانانه‌کانیش مه‌رومالات و

وشتړه‌کانیان برد و به‌ره‌و مه‌دینه‌گه‌رانه‌وه و "ثمامه‌ی کوږی اثال"یان گرت و له‌گه‌ل څویان بردیان که گه‌وره‌ی به‌نی حه‌نیفه‌ بوو، به‌ نیاز بوو به‌ فه‌رمانی موسه‌یله‌مه‌ی دروژن پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان ﷺ بکوژیت.

کاتې سړیه‌که گه‌رپایه‌وه "ثمامه"یان به‌یه‌کیک له‌ پایه‌کانی مزگه‌وته‌گه‌وه به‌سته‌وه، و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پي فهرموو:

چیت ده‌ویت؟

وتی: چاکه‌م پییه، نه‌گه‌ر بمکوژی خاوه‌ن خوینم هه‌یه، خو نه‌گه‌ر به‌رله‌لام بکه‌یت سوپاسگوزارت ده‌بم، و نه‌گه‌ر مال و سامانت ده‌وی داوا بکه، چه‌ندت ده‌ویت پیټ ده‌دریت.

پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ به‌جیم‌پشت و دوو جاری تره‌اته‌وه لای و هه‌مان گفتوگو دوو باره‌ بوویه‌وه، سییه‌م جار دواي ته‌واو بوونی گفتوگو که پیغه‌مبه‌ری نه‌زیرمان ﷺ فهرمووی ثمامه‌ به‌ر بده‌ن.

ثمامه‌یان به‌ردا و نه‌ویش رپویشته‌ باخه‌ خورمایه‌کی نژیک مزگه‌وته‌که و خو‌ی شورد و پاشان هاته‌وه و موسلمان بوو، و فهرمووی:

وه‌اللهی له‌ هه‌موو دونیا که‌سیک نه‌بوو له‌ تو زیاتر رقم لی بی، ئیستا روخساری تو به‌لامه‌وه له‌ هه‌موو دونیا خوشه‌ویستړه و کومه‌ئې شتی تری فهرموو.

و فهرمووی کاتیک نه‌سپ سواره‌کانی تو منیان گرت به‌ نیازی عومره‌ بووم.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ موژده‌ی پییدا و فه‌رمانی پي کرد عومره‌که‌ی بکات.

کاتې گه‌یشته مه‌ککه قورده‌یش پټیان وت:

ثمامه له ئاینی باپیرانت هه‌لگه‌راویده‌ته‌وه؟

وتی: نه‌خیر وه‌اللهی له‌گه‌ل محمد بووم و موسلمان بووم سویند به‌خوا له‌یمامه‌وه

یه‌ک ده‌نکه گه‌نم ناگاته لای ئیوه هه‌تاکو پیغه‌مبه‌ر ﷺ فرمانم پټ نه‌دات.

کاتې ثمامه گه‌راپه‌وه شوینی خوئی پڼگه‌ی گرت له‌ناردنی گه‌نم بو‌مه‌ککه تا

قورده‌یشی ماندوو و بیتاقه‌ت کرد و ناچار بوون نامه‌بنیرن بو‌پیغه‌مبه‌ری

سه‌روه‌رمان ﷺ و داویان لی‌ی کرد له‌به‌ر خزمایه‌تی نامه‌بنووسیت بو‌ثمامه‌بو

ئه‌وه‌ی پڼگه‌به‌رویشتنی گه‌نم بدات بو‌مه‌ککه، پیغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ نامه‌ی

نارد بو‌ثمامه و نه‌ویش پڼگه‌ی دا.

غه‌زای به‌نولحیان:-

به‌نولحیان ئه‌وه‌هۆزه‌بوون که‌ناپاکییان کرد له‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و له‌ره‌جیع

۱۰ هاوه‌له‌که‌یان شه‌هید کرد.

بو‌تۆله‌کردنه‌وه‌یان له‌مانگی ره‌بیعی یه‌که‌می سالی شه‌شه‌می کوچی پیغه‌مبه‌ری

سه‌روه‌رمان ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی به‌۲۰۰ که‌سه‌وه‌بۆیان چوونه‌ده‌ره‌وه، و

کاتیک گه‌یشتنه‌شوینی ۱۰ هاوه‌له‌شه‌هید کراوه‌که‌پیغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ نزای

لی‌خۆش‌بوونی بۆیان کرد، دواي ئه‌وه‌به‌نولحیان به‌وه‌یان زانی هه‌موویان هه‌له‌هاتن

به‌ره‌و چیاکان، سوپای موسلمانان دوو‌رۆژ له‌وئ‌مانه‌وه‌و پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

سریه‌ی به چوارلادا بلاوکرده‌وه به‌لام هیچ که‌سیکیان ده‌ست نه‌که‌وت، دواتر
 رۆیشتن بۆ عه‌س‌فان، و پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان ﷺ ۱۰ سواری نارد بۆ (کراع
 الغمیم) تا قورپه‌یش به‌م بابته‌بزانن، پاشان که‌رانه‌وه مه‌دینه، له‌م غه‌زه‌یه‌دا
 چوارده‌شه‌ویان پیچوو، و له‌سائی ۶ی کۆچیدا پروویدا.

غەزای به‌نوا المصطلق (مریسیع):-

له‌سائی ۶ی کۆچی هه‌واڵ که‌یشت به‌پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌مان ﷺ هۆزی به‌نو
 المصطلق هه‌رچیان پیکراوه‌کۆیان کردۆته‌وه و به‌پڕی که‌وتوون بۆ شه‌پرکردن
 له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ و هاوه‌له‌کانی، پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان محمد ﷺ
 بوره‌یده‌ی کوپری حصیی ئه‌سه‌له‌می نارد بۆ هه‌واڵ زانین، ئه‌ویش رۆیشت و
 که‌راپه‌وه و هه‌واڵه‌که‌ی پشتراست کرده‌وه.

موسلمانان خۆیان کۆ کرده‌وه و به‌پڕی که‌وتن، و حارثی کوپری ئه‌بی ضه‌رپا گه‌وره‌ی
 هۆزه‌که‌ سیخوپیکی ناردبوو، به‌لام موسلمانان پێیان زانی و کوشتیان.
 کاتیک هه‌واڵی هاتنه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان ﷺ و کوشتنی سیخوهره‌که
 که‌یشته‌وه به‌حارث و هاوپیکیانی هه‌موویان زۆر ترسان و هه‌رچی عه‌ره‌بی
 ده‌شته‌کانی له‌گه‌ڵ بوو بلاوه‌یان لێ کرد، و ئه‌وه‌ی مایه‌وه خپرا خۆیان ئاماده‌کرد بۆ
 شه‌پرکردن.

پروبه‌پرووی یه کتر بوونه‌وه و به سه‌رکه‌وتنی موسلمانان کۆتایی به جه‌نگه‌که هات،
ئه‌وه‌ی مایه‌وه له ژن و مندال و وشت و مه‌رومالاتیان که‌وته ده‌ست موسلمانان، و
له موسلمانانه‌کانیش ته‌نها یه‌ک پیاو شه‌هید بوو، ئه‌ویش پیاویک له پشتیوانان به
هه‌له‌ کوشتی وایزانی له پیزی بی‌باوه‌په‌کانه.

ئێبن قه‌یمیش ده‌فه‌رمووی: - ئه‌وه هه‌له‌یه و شه‌ر و کوشار پروینه‌داوه، دای
به‌سه‌ریاندا له‌سه‌ر ئاوه‌که و ده‌ستی گرت به‌سه‌ر ژن و منال و مال و سامانیاندا،
هه‌روه‌کو له‌سه‌حیدا هاتوو په‌یغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دای به‌سه‌ریاندا و ئه‌وان
پایانکرد، ئینجا فه‌رموو ده‌که‌ی باس کرد.

یه‌کیک له‌ کۆیله‌کان جوهریه‌ی کچی حارث بوو که‌وته پشکی ثابتی کورپی قه‌یسه‌وه
و ئه‌ویش به‌ موکاته‌به‌ ئازادی کرد، په‌یغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ پاره‌ی
موکاته‌به‌که‌ی نارد و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ جوهریه‌ کرد، به‌و هاوسه‌رگرییه‌ هه‌موو
موسلمانانه‌کان هه‌رچی که‌سیان له‌ خزم و که‌سوکاری جوهریه‌ و به‌نی مصطلق
له‌لابوو ئازادیان کرد، که‌ موسلمان بوون وتیان: -
تازه‌ ئه‌وانه‌ بوونه‌ خزمی په‌یغه‌مبه‌ر ﷺ.

دوای غه‌زای به‌نو المصطلق چه‌ندین سه‌ریه‌ نێردران بۆ کۆمه‌ڵی هۆز و کۆمه‌له‌ که
ده‌یانویست هێرش بکه‌نه‌ سه‌ر موسلمانان و په‌یغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ تیرۆر
بکه‌ن، به‌لام سوپاس بۆ خوای گه‌وره‌ هه‌یچیان سه‌رکه‌وتوو نه‌بوون.

هەر له ساڵی ٦ی کۆچیدا جگه له ئه‌وانه‌ی سه‌ره‌وه پيغه‌مبه‌ری سه‌ره‌رمان ﷺ
چه‌ندین سه‌ریه‌ی تری نارد به هەر چوارلای مه‌دینه‌دا.
ئه‌مانه‌ کۆمه‌ڵی سه‌ریه‌ و غه‌زا بوون که له‌ دوای غه‌زای ئه‌حزاب و به‌نی قوره‌یظه
ڕوویاندا، و له‌ هیچ پیکدا دانیکدا شه‌ری خویناوی ڕووی نه‌دا.

روداوی هه‌ئبه‌ستنه‌که (حادثة الافک)

پێغه‌مبه‌ری خۆشه‌ويستمان ﷺ کاتێک ده‌رچووايه تير و پشکی بۆ هاوسه‌ره‌کانی ده‌کرد، ناوی کێيان ده‌رچووايه ئه‌ويانی ده‌برد له‌گه‌ڵ خۆی، له‌غه‌زای به‌نی المصطلق ناوی دایکه‌ عائیشه‌ ده‌رچوو، کاتێک له‌غه‌زاکه‌ گه‌رانه‌وه‌ له‌چه‌ند شوێنێک دابه‌زین، دایکه‌ عائیشه‌ بۆ کارێکی پێويستی خۆی چوو ده‌ره‌وه‌، ملوانکه‌یه‌کی خوشکه‌که‌ی ون کرد که‌ له‌و سه‌فه‌ره‌دا که‌ له‌ ملی کردبوو، گه‌رايه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی بېیڤیته‌وه‌، ئه‌وانه‌ی که‌ که‌ژاوه‌که‌يان هه‌لگرتبوو چه‌ند که‌سێک بوون و له‌به‌ر که‌می کێشی دایکه‌ عائیشه‌ هه‌ستیان به‌ ئه‌وه‌ نه‌کردبوو که‌ دایکه‌ عائیشه‌ی تێدا نییه‌، گه‌ر دوو که‌س بوونایه‌ هه‌ستیان پێی ده‌کرد، کاتێک دایکه‌ عائیشه‌ ملوانکه‌که‌ی بېیڤیه‌وه‌ و گه‌رايه‌وه‌ شوێنه‌که‌يان بېنی که‌سی لێ نه‌ماوه‌ته‌وه‌، له‌ شوێنی خۆی دانێشت، ده‌یزانی دواي ئه‌وه‌ی بزانی هه‌لیاننه‌گرتوو ده‌گه‌رێنه‌وه‌ بۆ لای، سُبْحَانَ اللَّهِ قه‌ده‌ری خوای گه‌وره‌ وه‌ها بوو دایکه‌ عائیشه‌ له‌به‌ر ماندوو بوون خه‌وی لێکه‌وت.

صفوانی کورپی معطل له‌ سوپاکه‌ دواکه‌وتبوو، چونکه‌ پیاوێکی خه‌وآلوو بوو.

دایکه‌ عائیشه‌ به‌ ده‌نگی صفوان خه‌به‌ری بوویه‌وه‌ که‌ ده‌یفه‌رموو: (إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) ئه‌وه‌ ژنه‌که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌؟

صفوان دایکه‌ عائیشه‌ی ناسیه‌وه‌ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی پێش دابه‌زینی ئایه‌تی حېجاب بېنېبووی.

جا دایکه عائیشه سواری و شتره که بوو و صفوان جلّه‌وی و شتره که ی گرت و بریدیه وه بۆ لای سوپاکه که له نحر الظهیره دابه زیبوون.

هه تا گه یشتنه ئه‌وێ دایکه عائیشه جگه له رسته‌ی (إِنَّا لِلّٰهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ) هیچی تری له صفوان نه بیست، چونکه هیچ قسه یه کیان نه کرد.

کاتیکی گه یشتنه لای سوپاکه که خه‌لک ئه‌وه‌یان بینی هه‌ر که س به ویستی خوێ قسه‌ی کرد، و دوژمنی خوا ی گه‌وره عبدوڵلای کوپری ئوبه‌ی دڵ نه‌خۆش ده‌ستی کرد به هۆنینه‌وه‌ی چیرۆکی هه‌له‌به‌ستراو و بلاوکردنه‌وه‌یان له نیوان خه‌لکی.

که گه یشتنه وه مه‌دینه دوو پروان به هه‌موو شاری مه‌دینه دا بوختان و چیرۆکی هه‌له‌به‌ستراوی زۆر ناشیرینیان سه‌بارت به دایکه عائیشه بلاو کرده‌وه، پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ بیده‌نگبوو و هیچ شتیکی نه‌وت.

دواتر که هاتنی وه‌حی دواکه‌وت پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ راویژی به هاوه‌لان کرد، پیشه‌وا عه‌لی فه‌رمووی:

لێ جیا به‌به‌وه و ژنیکی تر به‌ینه، ئه‌مه‌ی به ئاماژه‌وت نه‌ک به ئاشکرا. ئوسامه و چهند هاوه‌لێکی تر فه‌رموویان: جیا مه‌به‌وه‌ لێ و گوێ به قسه و باسی دوژمنان مه‌ده.

دایکه عائیشه که گه‌راپه‌وه تووشی نه‌خۆشییه‌کی سه‌خت هات و بیئاگا بوو له‌و هه‌موو بوختان و قسه نه‌شیاوانه، ته‌نها هه‌ستی به‌وه کردبوو که پیغه‌مبه‌ری نه‌زیرمان ﷺ سۆزی بۆی که‌م ببه‌وه.

کاتیک چاک بووه له‌گه‌ل دایکی مسطح شه‌وی چوونه دهره‌وه بو ده‌ست به‌ئاو گه‌یاندن، دایکی مسطح ن‌زای شه‌ری له‌ کوپه‌که‌ی کرد (له‌به‌ر ئه‌وه‌ی که‌سیک بوو له‌وانه‌ی که‌هه‌لبه‌ستنه‌که‌ی بلاو کرده‌وه)، دایکه‌ عائیشه پئی ناخوش بوو، جا دایکی مسطح هه‌واله‌که‌ی گپ‌رایه‌وه بو دایکه‌ عائیشه و ئه‌ویش گه‌رایه‌وه لای پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ و مؤله‌تی لی وهرگرت برپاته‌وه مالی باوکی و له‌وی بابته‌که‌ی بو پروون بیته‌وه.

که‌ گه‌رایه‌وه مالی باوکی و بابته‌که‌ی بو پروون بوویه‌وه ده‌ستی کرد به‌گریان، دوو شه‌و و رۆژیک فرمیسک له‌ چاوه‌کانی وشک نه‌بووه‌وه و خه‌و نه‌چووه‌ چاوه‌کانی، پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ رۆشته‌ لای دایکه‌ عائیشه و کۆمه‌ل قسه‌ی بو‌ی کرد و دوا‌ی ئه‌وه‌ فرمیسکه‌کانی که‌م بوونه‌وه، دایکه‌ عائیشه به‌ دایک و باوکی فه‌رموو ولامی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بده‌نه‌وه، ئه‌وانیش نه‌یاند‌ه‌زانی چی بلین، جا دایکه‌ عائیشه فه‌رموو: واللّٰه‌ی ده‌زانم ئه‌و قسه‌یه‌ چووه‌ به‌ گویتاندا و ئیستا له‌ دلتاندا جیگیر بووه‌ و باوه‌رتان پئی کردووه، ئه‌گه‌ر پیتان بلیم بیگوناهم _خوا ده‌زانیت بیگوناهم_ ئیوه‌ باوه‌رم پئی ناکه‌ن، خو ئه‌گه‌ر دان بنیم به‌هر شتیکدا _خوا ده‌زانیت بیگوناهم_ ئه‌و کات باوه‌رم پئی ده‌که‌ن، وه‌اللّٰه‌ی هیچ وته‌یه‌ کم نییه‌ به‌ ئیوه‌ی بلیم جگه‌له‌ وته‌که‌ی باوکی یوسف که‌ فه‌رموو (فصبرُ جمیلُ واللّٰهُ المُستعانُ علی ما تصیفون).

پاشان رۆښشت و نوست، له‌و کاته‌دا وه‌جی هاته‌ خواره‌وه، پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دلی
خوښ بوو و پیکه‌نی، یه‌که‌م وشه‌ له‌ ده‌می پیرۆزی ده‌رچوو فه‌رمووی:
خوای گه‌وره‌ بېگونا‌هی تو‌ی راگه‌یاند.

(إِنَّ الدِّينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ ۚ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَّكُمْ ۚ بَلْ هُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ ۚ لِكُلِّ
أَمْرٍ مِنْهُمْ مَا أَكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ ۚ وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ...)^۱

خوای گه‌وره‌ ئە‌م ئایه‌ته‌ پیرۆزه‌ و چه‌ند ئایه‌تیکی تری دوا‌ی ئە‌مه‌ی نارده‌ خواره‌وه.
دواتر ئە‌وانه‌ی به‌شدارییان کرد له‌ هه‌لبه‌ستی تۆمه‌ته‌که‌ هه‌ر که‌سیکیان ۸۰
جه‌لده‌یان لێ‌درا، جگه‌له‌ عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری ئوبه‌ی رۆ‌لی گه‌وره‌ی هه‌بوو له‌و
تۆمه‌ته‌ ترسناکه‌، هه‌چ جه‌لده‌یه‌کی لێ‌نه‌درا چونکه‌ جه‌لته‌ لێ‌دانه‌که‌ ده‌بووه‌ هۆ‌ی
که‌م کردنه‌وه‌ی سزای دۆزه‌خی.

به‌م شپۆه‌یه‌ دوا‌ی یه‌ک مانگ هه‌و‌ری گومان و دله‌راوکی و پشپۆ‌ی له‌ ئاسمانی
شاری مه‌دینه‌ ره‌وییه‌وه، و سه‌رکرده‌ی دوو‌روان عه‌بدو‌ل‌لای کو‌ری ئوبه‌ی
به‌شپۆه‌یه‌ک ئابرو‌وی چوو دوا‌ی ئە‌وه‌ نه‌یده‌توانی له‌ هه‌چ جیگه‌یه‌ک سه‌ری به‌رز
بکاته‌وه‌.

رپوداوی حوده‌یبیه تا به‌یعه‌تی رضوان به‌کورتی

سولّی حوده‌یبیه له‌مانگی ذی القعدةی سالی ۶ کۆچی پروویدا، کاتیکی که پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) فه‌رمانی کرد به‌شوینکه‌وتوو‌ه‌کانی ئاماده‌کاری بکه‌ن بۆ رپوره‌سمه‌کانی عومره له‌مه‌ککه، دواي ئه‌وه‌ی له‌خه‌ونیدا بینى خۆی و هاوه‌له‌کانی چوونه‌مزگه‌وتی حه‌رامه‌وه، عه‌مره‌ی ئه‌نجامداوه‌عه‌رب و خه‌لکی ده‌ورووبه‌ری بیابانه‌که‌یان کۆکرده‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ڵیدا بچنه‌ده‌روه.

رپۆژی دووشه‌ممه‌سه‌ره‌تای مانگی ذی القعدة له‌سالی ۶ کۆچی ده‌رچوون به‌بن چه‌ک ته‌نها چه‌کی گه‌شتیاریان هه‌لگرتبوو، کاتیکی قورپه‌یش به‌وه‌یان زانی برپاریاندا نه‌هێلن بچنه‌که‌عه‌وه، ۲۰۰ سوارچاکیان نارد بۆ رپه‌گه‌ی سه‌ره‌کی مه‌ککه به‌سه‌رکردایه‌تی خالیدی کورپی وه‌لید، به‌لام پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) رپه‌گه‌یه‌کی سه‌ختتری هه‌لئازدبوو بۆ ئه‌وه‌ی رپوبه‌روویان نه‌بیته‌وه، تا گه‌یشه‌ حوده‌یبیه له‌دووری ۹ میل له‌مه‌ککه‌وه، کۆمه‌لێک که‌س هاتنه‌لای پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) ئه‌ویش پێیانی فه‌رموو: ئیمه‌ بۆ شه‌ر نه‌هاتووین، به‌لکو هاتووین عومره‌بکه‌ین، شه‌ر و کۆشتار قورپه‌یشی ماندوو کردوو، چی ده‌بیئت ئه‌گه‌ر ئه‌وان ده‌ستبه‌رداری نیوان من و سه‌رجه‌م عه‌ربه‌که‌انی تر بن، ئه‌گه‌ر ئه‌وان سه‌رکه‌وتن به‌سه‌رمدا ئه‌وا ئاواتی ئه‌وان دێته‌دی، ئه‌گه‌ر خودا منیشی سه‌رخست ئه‌وا به‌لێشاو دێنه‌ناو ئاییی ئیسلامه‌وه، با ئه‌وانیش به‌خواستی خۆیان په‌یمان له‌گه‌ڵ هه‌ر که‌س ده‌به‌ستن نازادن، ئیتر قورپه‌یش نیازی چیه‌؟ سویند به‌خوا به‌رده‌وام تێده‌کۆشم له‌پێناو ئه‌و

ئاینه‌ی خودا به منی ئە سپارده کردوو، تا خودا سەری دەخات یان من له پیناویدا له‌ناو ده‌چم .

پێغه‌مبەری خوداش خەراشی کوری ئومەییە‌ی خەراغی ناردە لای قورە‌پەش بوو ئە‌وه‌ی پە‌یامە‌که‌ی بگە‌یه‌نێ‌ته‌ سە‌رکرده‌کانی قورە‌پەش که‌ بوو شە‌ر نە‌هاتوون، هە‌ندێ‌ک که‌س ویستیان نی‌ر‌دراوه‌ که‌ بکوژن به‌لام حە‌به‌شییه‌کان پێ‌گە‌یان نە‌دا بیکوژن و ئازادیان کرد، ئە‌ویش گە‌رایه‌وه‌ لای پێغه‌مبە‌ری خودا ﷺ . هە‌لۆ‌ست و نیازە‌کانی پێغه‌مبەر بووه‌ جی‌ی سە‌رنجی هاو‌پە‌یمانە‌کانی قورە‌پەش، قورە‌پەشییه‌کانیش له‌ ترسی له‌ دە‌ستدانی هاو‌پە‌یمانە‌کانی دە‌ستیان کرد به‌ وتوێ‌ژ له‌ گە‌ڵ پێغه‌مبە‌ری خودا(ﷺ) . ئە‌وه‌بوو کاتی‌ک حوله‌یسی کو‌ری عە‌لقە‌مه‌ گە‌وره‌ی حە‌به‌شییه‌کان له‌ لای موس‌لمانە‌کان گە‌رایه‌وه‌ و بینی ئە‌وان به‌رگی ئی‌حرامیان پۆ‌شیوه‌ و قور‌بانیان ئاماده‌کردوو، وتی (ئە‌ی سە‌رکرده‌کانی قورە‌پەش سو‌یند به‌ خوا ئی‌مه‌ له‌ سەر ئە‌وه‌ هاو‌پە‌یمانیمان له‌ گە‌ڵ ئی‌وه‌ نە‌به‌ستوو که‌ پێ‌گە‌ له‌ که‌سانێ‌ک بگرن مه‌به‌ستیان مه‌زن پا‌گرتنی مالی خودایه‌، به‌و که‌سه‌ی گیانی حوله‌یسی به‌ده‌سته‌ ده‌بێ‌ت واز له‌ مو‌حه‌ممە‌د بێ‌ن عومره‌که‌ی بکات، قورە‌پەشییش وتیان به‌سه‌ ئە‌ی حوله‌یس ماوه‌یه‌ک وازمان لێ‌بیننه‌ تا له‌ناو خۆماندا له‌سەر برپاری‌ک پێ‌کده‌که‌وین، پاشان قورە‌پەش برپاریاندا له‌ گە‌ڵ موس‌لمانان وتووێ‌ژ بکه‌ن، پێغه‌مبە‌ری خودا (ﷺ) عوسمانی کو‌ری عە‌فانی وه‌ک نی‌ر‌دراوی خو‌ی ناردە لای قورە‌پەشییه‌کان بوو ئە‌وه‌ی له‌ گە‌ڵیان وتووێ‌ژ بکات. عوسمان و چه‌ند که‌سی‌کی دی‌که‌ به‌ره‌و شاری

مه‌ککه به‌رټکه‌وتن بۆ ماوه‌ی سئ روژ له مه‌ککه مانه‌وه. پټغه‌مبه‌ری نه‌زیمان ﷺ وا گومانی کرد که کوژرابن بۆیه هاوه‌لاکانی بانگ کرد و به‌یعه‌تی لټوه‌رگرتن که له دوژمن رانه‌که‌ن، هه‌ندی‌کیشیان به‌یعه‌تی مردنیاندا به‌ پټغه‌مبه‌ری خودا ﷻ، نه‌م به‌یعه‌تدانه به‌ به‌یعه‌تی رضوان له میژوودا ناسراوه که له ژیر دارټکدا نه‌نجامدرا و تټیدا ۱۴۰۰ که‌س یان زیاتر به‌یعه‌تییان به‌ پټغه‌مبه‌ری خوا ﷻ دا، و نه‌م که‌سانه بوونه خاوه‌ن پاداشتیکی تایبه‌ت له‌لایه‌ن خوا‌ی که‌وره‌وه. کاتی‌ک موسلمانانه‌کان خۆیان ئاماده ده‌کرد بۆ نه‌گه‌ری به‌رپا بوونی شه‌ر قورپه‌ش سوھیل‌ی کور‌ی عومه‌ریان نارد‌ه لای پټغه‌مبه‌ری خودا ﷻ بۆ نه‌وه‌ی رټکه‌وتنیکی ناشته‌وایی واژوو بکات که به‌ سوئجی حوده‌یبییه ناسراوه، نه‌و رایگه‌یاند هه‌ر رټکه‌وتنی‌ک بکه‌ین پټو‌یسته نه‌و به‌نده‌ی له‌خۆ گرتبټ که نه‌م سال بگه‌رپنه‌وه و سالیکی دیکه بپنه‌وه بۆ ناو مه‌ککه.

له نه‌نجامی نه‌م رټکه‌وتنه‌دا، پټغه‌مبه‌ری خودا (ﷻ) هه‌ستا به‌ ناردنی نوینه‌ر بۆ لای پاشاکانی جیهان، و بانگی کردنیان بۆ ئیسلام بوون. نه‌م رټکه‌وتنه (په‌یماننامه‌ی حوده‌یبییه) له دوو پرووه‌وه خه‌می بۆ موسلمانان دروست کرد:-

یه‌که‌میان پټغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷻ به‌ موسلمانانی فه‌رموو:- ئیمه ده‌رپۆینه به‌یت (واتا مه‌ککه‌ی پیرۆز) و طه‌وافی تټیدا ده‌که‌ین، نه‌ی بۆ ئیستا ده‌گه‌رپنه‌وه و طه‌وافیش ناکات؟

دووه‌میان: ئەو پیڤغه‌مبه‌ری خوایه و له‌سه‌ر راستیه، و خوای گه‌وره‌ش به‌ئینی سه‌رخستی ئاینه‌که‌ی داوه، ئە‌ی بۆ‌چی فشاره‌کانی قورده‌یشی قبول کرد و موسلمانانه‌کانیشی ملکه‌چی خاله‌کانی قورده‌یش کرد؟

ئە‌م دوو خاله‌گومان و دله‌پاوک‌یی له‌ دئی موسلمانان په‌یدا کرد، و هه‌ستی باوه‌ردارانی بریندار کرد، بۆ‌یه پیشه‌وا عومه‌پ‌ر‌رۆ‌یشته‌ خزمه‌ت پیڤغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ و کۆمه‌لی قسه‌یان کرد به‌یه‌که‌وه و له‌کۆتاییدا پیڤغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ به‌ عومه‌پ‌ر‌فه‌رموو: د‌ل‌نیابه‌ د‌ی‌ته‌وه (به‌یت) و طه‌وافی‌شی به‌ ده‌وردا ده‌که‌یت.

پاشان عومه‌پ‌ر‌رۆ‌یشته‌ لای پیشه‌وا ئە‌بو به‌کر ئە‌ویش هه‌مان شتی پ‌ر‌وته‌وه.

دواتر خوای گه‌وره‌ ئایه‌تی (إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا) دابه‌زاند.

جا پیڤغه‌مبه‌ری ئە‌زیزمان ﷺ ناردی به‌ شوین پیشه‌وا عومه‌پ‌ر‌دا و ئایه‌ته‌که‌ی بۆی خوینده‌وه، دواتر عومه‌پ‌ر‌فه‌رموو:

پیڤغه‌مبه‌ری خوا به‌ راستی ئە‌وه‌ فه‌ت‌حه‌؟

فه‌رموو: به‌ئ‌ی.

به‌و شیوه‌ی عومه‌پ‌ر‌ د‌لی ئارام بوویه‌وه و گه‌رایه‌وه.

دوای به‌ستنی په‌یمان‌ناکه‌ پیڤغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ به‌ هاوه‌لانی فه‌رموو:

هه‌ستن قوربانی بکه‌ن، سئ جار ئه‌مه‌ی دووباره‌ کرده‌وه به‌لام هیچ که‌سیک هه‌لنه‌ستا، پیغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ پویشته ژووره‌وه و باسه‌که‌ی بو ئوم سه‌له‌مه‌ گیرایه‌وه و ئه‌ویش پئی فهرموو:

پیغه‌مبه‌ری خوا گهر ئه‌مه‌ت پئ خو‌شه‌هه‌سته‌ برۆ ده‌ره‌وه و له‌گه‌ل که‌س قسه‌ مه‌که‌ تا قوربانیه‌که‌ی خو‌ت سه‌رده‌بریت، و ئنجا بانگ بکه‌ بو ئه‌وه‌ی سه‌رت چاک بکه‌ن.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌بئ ئه‌وه‌ی هیچ شتئ بئ به‌و شیوه‌یه‌ی کرد، که‌ موسلمانه‌کان ئه‌وه‌یان بینی ئه‌وانش هه‌ستان قوربانیه‌یان کرد و سه‌ریان چاک کرد، به‌لام له‌ خه‌م و په‌ژاره‌دا له‌ کاتی سه‌ر چاک کردنی یه‌کتر خه‌ریک بوو یه‌کتر خویناوی بکه‌ن، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌هۆی په‌یماننامه‌ی حوده‌بیه‌یه‌هه‌ستیان به‌ که‌مبوونه‌وه‌ ده‌کرد به‌رامبه‌ر بی‌اوه‌ران.

دواتر پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ سئ جار نزای خیری بو ئه‌وانه‌ کرد که‌ سه‌ریان تاشی و یه‌ک جار بو ئه‌وانه‌ی که‌ کورتیان کرده‌وه.

چاره‌سه‌ربوونی قه‌یرانی ژیر ده‌سته‌کان

دوای ئەوێ پیڤه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ گه‌رایه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ پیاوێکی موسلمان به‌هۆی ئازار و ئەشکه‌نجه‌دانی قورهبیش له‌ مه‌ککه‌وه‌ هه‌له‌هات بۆ مه‌دینه‌ که‌ ناوی ئەبو به‌صیر بوو.

له‌به‌ر ئەوێ یه‌کیک له‌ به‌نده‌کانی په‌یماننامه‌که‌ ئەوه‌ بوو گه‌ر هه‌ر پیاوێکی موسلمان له‌ مه‌ککه‌ هه‌له‌هات و رویشته‌ مه‌دینه‌ ده‌بی پیڤه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌رینه‌گریته‌ و بیگپرته‌وه‌.

بۆیه‌ هاوه‌ڵدانه‌ران دوو پیاویان نارد له‌ پیڤه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ و ئەویش ئەبو به‌صیر بۆیان گێرایه‌وه‌.

ئەبو به‌صیر و دوو پیاوه‌که‌ به‌رێ که‌وتن به‌ره‌و مه‌ککه‌ که‌ له‌ رینگا بوون ئەبو به‌صیر به‌ پیلانی پیاوێکیانی کوشت و ئەوێ تر هه‌له‌هات به‌ره‌و مه‌دینه‌ و رویشته‌ مزگه‌وته‌ پیڤه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ و وتی:

هاوڕێکه‌می کوشت، منیش ده‌کوژریم.

ئینجا ئەبو به‌صیر په‌یدا بوو و فهرمووی: پیڤه‌مبه‌ری خوا ئیدی خوای گه‌وره‌ ئیمه‌ی له‌سه‌ر ئەستۆی تۆ لابرد، ئەوه‌ ئیمه‌ت گێرایه‌وه‌ لایان و خوای گه‌وره‌ له‌ ده‌ستیان رزگاری کرد.

پیڤه‌مبه‌ری ئەزیزمان ﷺ فهرمووی: دایک رۆله‌ پۆت بۆ بکات، ئەم پیاوه‌ گه‌ر که‌سیکی تری له‌ گه‌ڵدا بێت شه‌ر هه‌ڵده‌گیرسێت.

که نه‌بو به‌صیږ گوئی له نه‌م قسه‌یه بوو تیځه‌یشت که ده‌یداته‌وه مه‌کک‌یه‌کان.

بۆیه له‌وې به‌رې که‌وت تا گه‌یسته سه‌یف البحر.

دوای نه‌وه نه‌بو جندلی کوږی سو‌هیل له ده‌ست هاو‌ه‌ل‌دانه‌ران هه‌ل‌هات و

په‌یوه‌ندی کرد به نه‌بو به‌صیږه‌وه، دوای نه‌مه هه‌ر که‌سیک له قوږه‌یشییه‌کان

موسلمان بووایه خو‌ی ده‌گه‌یاندنه‌بو به‌صیږ، تا گرو‌پ‌یکیان درووست کرد.

نه‌م گرووپه هه‌ر کات بیان‌ب‌ستایه کاروان‌یکي قوږه‌یش به‌رهو شام به‌ر‌پ‌وه‌یه

ر‌نگه‌یان لی‌یان ده‌گرت و ده‌یان‌کوشتن و ما‌ل و سامانه‌که‌یان ده‌برد.

بۆیه قوږه‌یش به نا‌چاری پی‌اوی نارده‌لای پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو نه‌وه‌ی نه‌و

کو‌مه‌له‌یه به‌ی‌ن‌یت‌ه‌وه ژ‌یر ده‌سه‌لاتی خو‌ی و د‌ن‌یا‌ییان دا هه‌ر که‌سیک په‌یوه‌ندی به

مه‌دینه‌وه کرد و نه‌گه‌ر‌پ‌ته‌وه ژ‌یانی سه‌لامه‌ت ده‌ب‌یت.

به‌و شی‌وه‌یه هه‌مو‌ویان گه‌ر‌انه‌وه مه‌دینه.

موسلمان‌بوونی پ‌اله‌وانه‌کانی قوږه‌یش

له سه‌ره‌تای س‌ال‌ی ۷ی کو‌چ‌یدا دوای وه‌ستانی شه‌ر عه‌م‌روی کوږی عاص و

خالدی کوږی وه‌ل‌ید و عو‌ثم‌انی کوږی طه‌ل‌حه‌ موسلمان بوون.

قوناغیکی نوی:-

۱. نامه ناردن بۆ پاشا و میره‌کان.
۲. چه‌ند چالاکییه‌کی سهریازی دواي پهمانی حوده‌یییه به کورتی.

۱. نامه ناردن بۆ پاشا و میره‌کان:-

له کۆتایی سائی شه‌شه‌مدا کاتیک پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له حوده‌یییه گه‌رايه‌وه به نووسراو نامه‌ی نارد بۆ پاشا و میره‌کان که تییدا بانگیانی ده‌کرد بۆ ئیسلام، که ویستی نامه بنیۆی پیمان وت گهر نامه‌کان مۆری له‌سهر نه‌بیّت وهریناگرن. بۆیه پیغه‌مبه‌ری ئەزیزمان ﷺ مستیله‌یه‌کی زیوی له ده‌ست کرد و ئەم نه‌خشه‌ی له‌سهر هه‌لکه‌ند؛

محمد رسول الله، نه‌خشه‌که‌ش سی دێر بوو، محمد دێری خواره‌وه بوو، رسول دێری ناوه‌راست، و الله له دێری سه‌ره‌وه بوو.

ئه‌وه‌ پاشایانه‌ی که پیغه‌مبه‌ری ئەزیزمان ﷺ نامه‌ی بۆیان نارد:-

_ نه‌جاشی پاشای حه‌به‌شه، ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه و موسلمان بوو.

_ مقوقس پاشای میصر و ئیسکه‌نده‌رییه، به‌رێزه‌وه ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه و موسلمان نه‌بوو.

_ کیسرا پاشای فارسه‌کان، موسلمان نه‌بوو و نامه‌که‌ی دراند و سووکایه‌تی به پیغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ کرد و به هه‌ره‌شه‌وه ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه، دواى ماوه‌یه‌کی که‌م به ده‌ستی کوپه‌که‌ی خو‌ی کوژا.

_ قه‌یسه‌ر (هه‌رقل) پاشای رومه‌کان، به‌پزه‌وه ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه و موسلمان نه‌بوو.

_ موندزی کوپری ساوی فه‌رمانه‌وای به‌حرین، به‌پزه‌وه ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه و موسلمان بوو.

_ هوذه‌ی کوپری عه‌لی سه‌روکی یه‌مامه، به‌پزه‌وه ولامی نامه‌که‌ی دایه‌وه، به‌لام به‌رامبه‌ر موسلمان‌بوونی داوای کوومه‌ئی ده‌ستکه‌وتی کرد، پیغه‌مبه‌ری نازیزمان ﷺ ره‌تی کرده‌وه و هیچی پپی نه‌دا، و فه‌رمووی که‌ موئک و مائی هوذه‌ له‌ناو ده‌چیت، کاتیک که‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌ فه‌تح ته‌واو بوون جبریل (سه‌لامی خوای گه‌وره‌ی ئی ب) هه‌والی مردنی هوذه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ گه‌یاند.

_ حارثی کوپری ئه‌بی شه‌مری غه‌سانی گه‌وره‌ی دیمه‌شق، خو‌ی به‌گه‌وره‌ زانی و موسلمان نه‌بوو.

_ جیفر و عه‌بدی پاشای عومان (هه‌ردوو کوپری جلند)، هه‌ردووکیان موسلمان بوون و پنگه‌شیان دا به‌خشین کو بکاته‌وه و هاوکارییه‌کی زوری نیردراوه‌که‌یان کرد دژ به‌ سه‌رپیچی کاران.

به‌م نامانه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بانگه‌وازه‌که‌ی خو‌ی گه‌یاند به‌ پاشاکانی جیهان.

۲. چه‌ند چالاکییه‌کی سه‌ربازی دواي په‌یمانی حوده‌یبییه به‌کورتی:-

_غه‌زای غابه (ذي القرد):-

یه‌که‌م غه‌زا بوو پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ نه‌نجامی داییت دواي ږیککه‌وتننامه‌ی حوده‌یبییه و پېش جه‌نگی خه‌یبه‌ر، که‌هه‌ستان به‌راونانی پۆلیک له‌خیلی فزاره که‌خه‌ریکی چه‌ته‌گه‌ریی بوون له‌سه‌ره‌ر ږیگه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ .

_غه‌زای خه‌یبه‌ر (وادي القرى):-

له‌سالی حه‌وته‌می کوچی به‌رامبه‌ر به‌سالی ۶۲۸ی زایینی به‌ماوه‌یه‌ک دواي په‌یمانی حوده‌یبییه له‌شاری خه‌یبه‌ر پرویدا.

دواي نه‌وه‌ی جووله‌که‌کانی به‌نی نه‌ضیر له‌مه‌دینه دوورخرانه‌وه و چوونه‌شاری خه‌یبه‌ر، نه‌وان پړۆئی زۆریان هه‌بوو له‌هه‌لگیرسانی جه‌نگی خه‌نده‌ق (نه‌حزاب) و له‌ږیگه‌ی هاندانی هۆزه‌عه‌ره‌یبیه‌کان و کوکړدنه‌وه‌یان له‌گه‌ل قوره‌یشییه‌کانی مه‌که‌که‌دژی موسلمانان له‌لایه‌ک، له‌گه‌ل هاندانی جووله‌که‌کانی به‌نی قوره‌یظه له‌مه‌دینه دژی موسلمانان له‌لایه‌کی تر، دواتر دروستکردنی پشیوی له‌گه‌ل هاوکاریکردنی دوورووه‌کان له‌مه‌دینه، هه‌موو نه‌مانه له‌لایه‌ن جووله‌که‌کانه‌وه نه‌نجامدرا و هوکاري پشیوی و جه‌نگه‌کان بوون، نه‌مه له‌کاتیکیدا بوو که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ په‌یمانی له‌گه‌ل جووله‌که‌کان به‌ستبوو، به‌لام نه‌وان

ناپاکیان کرد و دژی موسلمانان بوون، جووله که کانی خه‌یبه‌ر مه‌ترسیدار بوون بۆ سه‌ر موسلمانان.

سوپای موسلمانان به‌ شه‌و گه‌یشتنه‌ سنووری خه‌یبه‌ر و گه‌مارۆی قه‌لاکانی ده‌وری شاره‌که‌ درا. به‌لام له‌ سه‌ره‌تادا دوا‌ی چه‌ند جارێک هه‌ول‌دان نه‌توانرا بچه‌ ناو قه‌لاکان و شاره‌که‌وه‌ پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (لأعطين هذه الراية غداً رجلاً يفتح الله على يديه يحب الله ورسوله و يحبه الله ورسوله) واتا: سبه‌ینی ئه‌و ئالایه‌ ده‌ده‌مه‌ ده‌ستی یه‌کیک له‌ ئیوه‌ که‌ خوا له‌ سه‌ر ده‌ستی ئه‌و سه‌رکه‌وتن به‌ ئیمه‌ ده‌به‌ خشی‌ت، خوا و پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی خوش‌ده‌وین و خوا و پی‌غه‌مبه‌ریش ئه‌ویان خوش‌ده‌وین.

ئالاکه‌ به‌ خشرایه‌ عه‌لی کورپی ئه‌بو طالیب، ئه‌ویش سه‌ره‌پرشتی جه‌نگه‌که‌ی کرد و گه‌مارۆی سه‌ر قه‌لاکانی چتر کرده‌وه‌.

بۆ ماوه‌ی ۱۴ رۆژ له‌لایه‌ن موسولمانانه‌وه‌ ده‌وره‌دران و دواتر جووله‌که‌کان داوا‌ی خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دان و ئاشتیان کرد، بۆیه‌ جه‌نگه‌که‌ به‌ سه‌رکه‌وتنی موسلمانان کۆتایی هات و ده‌سه‌لاتی قه‌لا‌ی خه‌یبه‌ریان که‌وته‌ ژێر ده‌ست.

دوا‌ی جه‌نگه‌که‌ موسلمانان له‌ گه‌لیان رێککه‌وتن له‌ سه‌ر چه‌ند خالێک، به‌رده‌وام بوون له‌ سه‌ر ئه‌و رێککه‌وتنه‌ تا له‌ سه‌رده‌می ده‌سه‌لاتی عومه‌ری کورپی خه‌طاب پشیویان دروست کرد و په‌یمانیا‌ن شکاند بۆیه‌ له‌ سه‌رده‌می عومه‌ر جووله‌که‌کان دوورخرانه‌وه‌ و له‌ شاره‌که‌ به‌ ته‌واوی ده‌رکران.

موسلمانان نزیکه‌ی ۲۰ که س‌یان ۲۳ که سیان شه‌هید بوو، و جوله‌که‌کانیش ۹۳ که سیان کوژرا.

و پیش ده‌ست پیکردنی ئەم غەزایه ئەبو هورده‌یره گە‌یشتە مه‌دینه‌ی پیروژ و دواتر رویشته لای پیغه‌مبەری خوا ﷺ و موسلمان بوو.

هه‌روه‌ها له دوا‌ی فه‌تح کردنی قه‌لای خه‌یبه‌ر جه‌عفر و ئەبو موسای ئە‌شعەری و هاوه‌له‌کانی گه‌رانه‌وه لای پیغه‌مبەری ئە‌زیزمان ﷺ که له کاتی کوچ کردن بو حه‌به‌شه کوچیان کردبوو بو حه‌به‌شه.

دوا‌ی ته‌واو کو‌نترو‌ل کردنی ته‌واوی قه‌لای خه‌یبه‌ر صفیه‌ی کچی حی‌ی یه‌کیک بوو له‌و ئافره‌تانه‌ی به‌ کو‌یله‌که‌وته ژیر ده‌ست موسلمانان پیاو‌یک هاته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبەری خوشه‌و‌یستمان ﷺ و پیشناری کرد صه‌فیه بو‌ خو‌ی به‌ی‌ئته‌وه له‌به‌ر ئە‌وه‌ی کچی گه‌وره‌ پیاو‌یکی به‌نی قوره‌یظه و به‌نی نه‌ضیر بوو، پیغه‌مبەری ئە‌زیزمان ﷺ ئازادی کرد و هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کرد، و ئازاد کردنه‌که‌ی کرده‌ ماره‌یی بو‌ی.

صفیه‌ هاوسه‌ری کینانه‌ی کو‌ری ابی‌ الحقیق بوو به‌هو‌ی ناپاکی کردن و شکاندنی به‌یماننامه‌که‌وه له دوا‌ی کو‌نترو‌ل کردنی خه‌یبه‌ر کوژرا.

له کاتی گه‌رانه‌وه بو مه‌دینه‌ی پیروژ جوله‌که‌کانی فه‌ده‌ک و ته‌یماء به‌ب‌ شه‌پرکردن خو‌یان به‌ده‌سته‌وه‌دا و ر‌یککه‌وتنیان له‌گه‌ل پیغه‌مبەری سه‌روه‌رمان ﷺ کرد،

به لّام جوله‌که کانی وادی القُری شهریان کرد و به سهرکه‌وتنی موسلمانان کُوتای هات.

جگه‌له ئه‌مانه چه‌ندین غه‌زا و سریه‌ی تر پرویاندا.

عومره‌ی قه‌زا (عمرة القضاء)

عومره‌ی قه‌زا ئه‌و عومره‌یه بوو که پېغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ و دوو هه‌زار له هاوه‌له‌کانی به ئافره‌ت و مندا‌له‌وه له ذی القعدة‌ی ۷ کُوجی ئه‌نجامیاندا له بری ئه‌و عومره‌یه‌ی که به پپی مه‌رجه‌کانی په‌یمانی حوده‌ییبه له سالی پېشوو نه‌یانکرد. پېغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ له ئه‌م عومره‌یه هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل مه‌یمونه‌ی کچی حارث کرد، په‌که‌م عومره‌ بوو که پېغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ و موسلمانان ئه‌نجامیاندا دوا‌ی کُوجکردن بو مه‌دینه، ته‌واوی پرووداوه‌که سئ رُوزی خایاند. و له کاتی رُویشن بو عومره‌ پېغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چه‌ک و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگی له‌گه‌ل خو‌یان برد نه‌وه‌ک قور‌ه‌یش په‌یمان‌ه‌که‌یان بشکینن و ده‌ستدریژی بکه‌نه سه‌ر موسلمانان، و که‌گه‌یشتنه‌ یا‌جج هه‌موو که‌ره‌سته‌کانیان له‌وئ به‌جی‌یشت جگه‌له شمشیری ئه‌سپ سوار، و اوسی کوری خولی ئه‌نصاری له‌گه‌ل دووسه‌د سواردا به لای که‌ره‌سته‌کانه‌وه به‌جی‌یشت.

دوای نه‌وهی عومره‌یان ته‌واو کرد پیغهمبه‌ری نه‌زیزمان ﷺ کۆمه‌لیکی تری نارد بو
لای که‌ره‌سته‌کانی جه‌نگ و نه‌وانه‌ی له‌وی بوون پۆیشتنه مه‌ککه بو نه‌نجامدانی
عومره.

و ئەم عومره‌یه چوار ناوی هه‌یه؛ (عومره‌ی قه‌ضاء، عومره‌ی قه‌ضیه، عومره‌ی
قیصاص، عومره‌ی صولح).

دوای نه‌وه‌ی له ئەم عومره‌یه گه‌رانه‌وه پیغهمبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ چه‌ند
سریه‌یه‌کی به چوارده‌وردا نارد.

ـ جه‌نگی موئته:

ئەم جه‌نگه گه‌وره‌ترین پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی جه‌نگی و گه‌وره‌ترین شه‌ری خویناوی
موسلمانانه‌کان بوو له سه‌رده‌می پیغهمبه‌ری خوا ﷺ که له مانگی جه‌مادی یه‌که‌می
سائی هه‌شته‌می کۆچی له نیوان سوپای پیغهمبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ له گه‌ل سوپای
بیزه‌نتیه‌کان و غه‌سانیه‌کان پوویدا له گوندی موئته که ده‌که‌وئته خواره‌وه‌ی
شامه‌وه.

و جه‌نگی موئته یه‌که‌مین جه‌نگی ئیسلامی بوو که له ده‌ره‌وه‌ی سنووری نیمچه
دوورگه‌ی عه‌ره‌بی پوویدا و یه‌که‌مین پووبه‌پووبوونه‌وه‌ی نیوان سوپای پۆمی
خاچه‌رستان و سوپای موسلمانان بوو.

هۆکاری ئەم جەنگەش ئەوە بوو کە پێغەمبەری ئەزیزمان ﷺ هاوێڵی بەرپز حارثی کوپری عومەپری وەکو نێردراو نارد بۆ لای گەورەیی بەصرە.

لە رێگەدا شورحەبیلی کوپری عەمرویی غەسانی کە سەرکار بوو بەسەر خەڵکی بەلقائی شامەووە کە لەلایەن قەیسەرەووە دانرابوو، ئەم پیاووە نێردراوێکی مەدینەیی کوشت، ئەم هەڵبۆستە هۆکاری سەرەکی هەڵگیرسانی جەنگی موئتە بوو، چونکە لە دابوونەریتی رابردوودا هەر نێردراوێک یان پەيامبەرێک یاخود نامەبەرێک پەيامی کەسیکی تری بە کۆمەڵێک بگەیاندایە رێگە بە هیچ کەسیک نەدەدرا زیانی پێبگەیەنیت یان بیکوژیت، بۆیە پێچەوانەیی ئەو رەفتارە ئاماژە بوو بۆ هەڵگیرسانی جەنگ.

بۆیە کاتیەک هەواڵە کە گەیشته مەدینە پێغەمبەری سەرورەمان ﷺ هەموو هاوێڵەکانی کۆکردووە و برپاری جەنگیاندا، لەم جەنگەدا پێغەمبەر ﷺ خودی خۆی بەشداری نەکردووە و لە مەدینە مایەووە، سوپای مۆسڵمانان ئامادەکرا و ژمارەیان گەیشته سێ هەزار جەنگاوەر، تا ئەو کاتە ئەمە گەورەترین سوپای ئیسلامی بوو جگە لە سوپاکەیی جەنگی ئەحزاب.

بە فرمانی پێغەمبەری ئەزیزمان ﷺ هاوێڵ زەیدی کوپری حارثە کرا بە رابەری سوپاکە، پاشان پێغەمبەر ﷺ فرمانی کرد کە ئەگەر زەید شەهید کرا هاوێڵ جەغفەری کوپری ئەبو طالیب ببێت بە جێگره‌وه‌ی، ئەگەر ئەویش شەهید کرا عەبدوڵلای کوپری رەواحە بکریت بە جێگره‌وه‌ی، هەروەها ئەگەر ئەویش شەهید

کرا پیویسته موسلمانان له نیو خویان پاوێژ بکه‌ن و هاوه‌لێک له‌ناو خویان بکه‌ن به‌ رابه‌ر و سه‌رکرده‌ی سوپا.

سوپای موسلمانان به‌ره‌و وڵاتی شام که‌وتنه‌پێ، که‌یشتنه‌ ناوچه‌ی مه‌عان له‌ خاکی شام، له‌و کاته‌یه‌ زانیان ڤووبه‌ڤووی سوپایه‌ک ده‌بنه‌وه‌ که‌ ژماره‌یان دوو سه‌د هه‌زار که‌سه‌، که‌ سه‌د هه‌زاریان سوپای هه‌رقه‌ل بوو و سه‌د هه‌زاره‌که‌ی تریش هی پینج خێلی ناوچه‌که‌ بوون.

ژماره‌ی سوپای بی‌باوه‌ران له‌ سوپای موسلمانان زۆر زیاتر بوون، بۆیه‌ سوپای موسلمانان دوو ڤۆژ له‌ نزیک ناوچه‌ی مه‌عان مانه‌وه‌ و پاوێژیان له‌ نیوان یه‌کتر کرد که‌ ئایا بگه‌رێنه‌وه‌ بۆ مه‌دینه‌ یان هی‌رش بکه‌ن، دوا‌جار له‌ سه‌ر ئه‌وه‌ کۆک بوون که‌ ڤووبه‌ڤووی سوپای به‌رامبه‌ر ببنه‌وه‌ و نه‌گه‌رێنه‌وه‌ مه‌دینه‌.

دوا‌جار له‌ گوندی موئته‌ ڤووبه‌ڤووبوونه‌وه‌یه‌کی زۆر سه‌خت له‌ نیوان هه‌ردوو سوپاکه‌ ڤوویدا، سه‌رکرده‌ی موسلمانان له‌ سه‌ره‌تای جه‌نگه‌که‌ زه‌یدی کوپی حاریته‌ بوو پاشان شه‌هید کرا، رابه‌رایه‌تی سوپا درا به‌ جه‌عفهری کوپی ئه‌بو طالیب دوا‌ی ئه‌ویش که‌ شه‌هید کرا عه‌بدوڵلای کوپی ڤه‌واحه‌ کرا به‌ پیشه‌نگ تا‌کو ئه‌ویش شه‌هید کرا.

دوا‌ی شه‌هیدکردنی هه‌رسێ سه‌رکرده‌ دیاریکراوه‌که‌ موسلمانان له‌ نیوان خویاندا هاوه‌ل خالیدی کوپی وه‌لیدیان کرده‌ سه‌رکرده‌ی سوپای موسلمانان.

خالیدی کوړی وه‌لید پلانی پاشه‌کشې دارپشت، چونکه ده‌یزانی که سوپاکه‌ی چیتړ توانای به‌رگه‌گرتن و پرووبه‌پرووبوونه‌وه‌ی نه‌ماوه، برپاری پاشه‌کشه‌یدا، به‌لام به‌مه‌رجیک که سوپای پږومه‌کان له کاتی پاشه‌کشه‌ی سوپای موسلمانان دوايان نه‌که‌ون، بویه‌ بؤ‌نم مه‌به‌سته‌ پیلانیکی زور ژیرانه‌ی دارپشت و گه‌پانه‌وه مه‌دینه‌ی پیروز به‌بې‌نه‌وه‌ی سوپای دوژمن شوینیان بکه‌ون.

له‌نه‌نجامی‌نم‌جه‌نگه‌دا ۱۲ هاوۀ له سوپای موسلمانان شه‌هید کران و ژماره‌ی کوژراوانی سوپای دوژمن نادیاره، به‌لام باسی دريژهی شه‌په‌که به‌لگه‌یه له‌سهر زوری کوژراوه‌کانیان.

جه‌نگی موته به پاشه‌کشه‌ی موسلمانان کوټای پېهات، به‌لام پېگه‌ی موسلمانان و ئیسلامی له‌نیو هوژه عه‌ره‌بیه‌کانی نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی زیاتر به‌هېز کرد و نه‌و خیالنه‌ی که به‌رده‌وام هه‌لده‌گزان به‌پرووی موسلمانان وه‌کو (به‌نو سوله‌یم و نه‌شجعه‌ و غه‌طه‌فان و ذبیان و فرازه) و چه‌ندانی تر هه‌موویان موسلمان بوون. هاوکات‌نم‌جه‌نگه‌ بووه ده‌ستپیکي زنجیره‌ جه‌نگیک له‌گه‌ل پږومی بیزه‌نتیه‌کان و موسلمانان.

دوای‌نم‌جه‌نگه‌ هه‌وال به‌پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ گه‌یشت که چه‌ند هوژیک له‌ده‌وروبه‌ری شام کوومه‌ک و هاوکاری ده‌نیرن بؤ پږومه‌کان له‌دژی موسلمانانه‌کان، بویه‌ چه‌ند سریه‌یه‌کی نارد بؤ‌سهر نه‌و هوژانه بؤ‌نه‌وه‌ی نه‌وانیش چیتړ بوویری نه‌وه نه‌که‌ن دژی موسلمانان بجه‌نگن یان به‌سهریاندا بده‌ن.

ـ (فَتْحُ مَكَّةَ) = رزگارکردنی (مَكَّةَ) ی پیروز:

له نۆزده‌ی رهمه‌زان، سالی هه‌شته‌می کۆچی، شاری (مَكَّةَ) ی پیروز رزگار کرا.

هه‌یه‌که‌ی: له پێکهاتنه‌که‌ی (الْحُدَيْبِيَّةَ)، پێغه‌مبه‌ر ﷺ و کافره‌کانی (قُرَيْش) وه‌ها پێک هاتبوون (هه‌ر که‌سێک پێی خۆش بێ با بێتته‌ هاوپه‌یمانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ، هه‌ر که‌سێکیش پێی خۆش بێ با بێتته‌ هاوپه‌یمانی (قُرَيْش)).

جا هه‌وزی (خُزَاعَةَ) بوونه‌ هاوپه‌یمانی پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ، چونکه‌ له‌ کۆنه‌وه‌ هه‌وزی (خُزَاعَةَ) هاوپه‌یمانی (عَبْدُ الْمُطَّلَب) ی باپیری پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوون، هه‌وزی (بَنِي بَكْر) ش بوونه‌ هاوپه‌یمانی (قُرَيْش).

جا ئه‌م دوو هه‌وزه‌ش پێشتر دوژمنایه‌تیه‌کی کۆنیان له‌ نێواندا هه‌بوو، ئینجا له‌ دوا‌ی پێکهاتنه‌که‌ی (الْحُدَيْبِيَّةَ)، رۆژێک پیاوێکی (بَنِي بَكْر) جێیوی دا به‌ پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ، پیاوێکی (خُزَاعَةَ) ش گویێ له‌ جێیوه‌که‌ بوو و هه‌ڵسا له‌ جێیوه‌ره‌که‌ی دا و سه‌ری بریندارکرد، جا (بَنُو بَكْر) داوا‌ی یارمه‌تیان له‌ (قُرَيْش) کرد، کافره‌کانی (قُرَيْش) ش چه‌ک و چه‌کداریان بو‌ یارمه‌تی (بَنِي بَكْر) ناردن و له‌ شه‌ویکدا به‌ نه‌ینی له‌ لای ئاوه‌که‌ی (الْوَتِير) هێرشیان کرده‌ سه‌ر (بَنِي خُزَاعَةَ) و بیست پیاویان لێکوشتن، (خُزَاعَةَ) ش هێچ ئاگایان له‌م هێرشه‌ نه‌بوو.

جا (عَمْرُو بْنُ سَالِمِ الْخُزَاعِيِّ) ی گه‌وره‌ی هه‌وزی (خُزَاعَةَ) له‌ گه‌ڵ چل که‌سی هه‌زه‌که‌ی بو‌ سکا‌لا هاتنه‌ (مَدِيْنَةَ)، جا (عَمْرُو) له‌ مزگه‌وت هاته‌ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ و به‌ پێوه‌ راوه‌ستا و ئه‌م شیعهری گوت:

يَا رَبِّ إِنِّي نَاشِدُ مُحَمَّدًا
حَلْفَ آبِينَا وَأَبِيهِ الْأَتَدَا
أَنْ قَرِيْشاً أَخْلَفُوكَ الْمَوْعِدَا
وَنَقَضُوا مِيثَاقَكَ الْمُؤَكَّدَا
هُمْ بَيَّتُونَا بِالْوَتِيرِ هُجْدَا
وَقَتَلُونَا رُكْعاً وَسُجْدَا
فَانْضُرْ هَذَاكَ اللَّهُ نَصِراً أَعْتَدَا
وَادْعُ عِبَادَ اللَّهِ يَأْتُوا مَدَدَا

خودايه من له محمد ﷺ ده‌پارېمه‌وه به‌و هاوپه‌يمانپه‌ی له كونه‌وه له نيوان باوكي
نيمه و باوكي نه‌ودا هه‌يه، نه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ، (قُرَيْش) وه‌عه‌ده‌كه‌يان نه‌گه‌يانده‌ جي
و په‌يمان‌ه‌كه‌ی تويان هه‌لوه‌شانده‌وه، نه‌وان شه‌وي له‌ناكاو له‌لاي (الوتير)
هيري‌شان كردينه‌ سهر له‌و كاته‌ی نيمه‌ خه‌وتبووين، هه‌م له‌ ړوكوع و سوجه‌ده‌دا
نيمه‌يان كوشت، كه‌واوو: به‌ يارمه‌تيدانپكي ئاماده‌كراو يارمه‌تيمان بده‌-خودا
رېنموونيت بكا- داوا له‌ به‌نده‌كاني خوا بكه‌ بيته‌ يارمه‌تيمان.

جا پيغه‌مبه‌ري خوا ﷺ فرميسكي له‌ چاوه‌كان هاتنه‌ خواره‌وه و فهرمووي:
يارمه‌تيت ده‌درئ، نه‌ی (عَمْرُو بن سَالِم)، يارمه‌تيم نه‌درئ نه‌گه‌ر يارمه‌تي (بَنِي
كَعْب)=(خُرَاعَة) نه‌ده‌م.

جا له و کاتیشدا پارچه هه‌وریک به ئاسماندا هات و پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان (ع) فهرمووی: ئەم هه‌وره سه‌رکه‌وتی (بَی گَعَب) = (خُزَاعَة) ی لێده‌باری.

جا پیغه‌مبه‌ر (ع) به وه‌فده‌که‌ی (خُزَاعَة) ی فهرموو: ئیوه بگه‌رپنه‌وه و له رینگه‌شدا به‌رت بین، واته: تا‌کوو خه‌لک نه‌زانی هاتوونه خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوا (ع).

له‌لایه‌کی تریش: کافره‌کانی (فُریش) له‌م په‌یمان‌شکاندنه زۆر په‌شیمان بونه‌وه و داوایان له (أَبُو سُفیان) کرد بجپێته لای پیغه‌مبه‌ر (ع)، تا‌کوو پیکه‌هاتی جه‌نگ وه‌ستاندنه‌که نوێ بکاته‌وه و ماوه‌که‌شی زیاتر بکا، نه‌شیانده‌زانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ع) هه‌واله‌که‌ی زانیووه.

جا (أَبُو سُفیان) به‌په‌له‌هاته (مَدِیْنَة) و راسته‌وخۆ چوو هه‌م (أُم حَبِیْبَة) ی کێژی خۆی (ع) که ژنی پیغه‌مبه‌ر (ع) بوو، جا (أَبُو سُفیان) ویستی له‌سه‌ر یاتا‌غی پیغه‌مبه‌ر (ع) دا‌بنیشی، به‌لام (أُم حَبِیْبَة) (ع) یاتا‌غه‌که‌ی پێچایه‌وه و رینگای نه‌دای له‌سه‌ری دا‌بنیشی، جا (أَبُو سُفیان) وتی: کێژم نازانم یاتا‌غه‌که‌ت پێ شی‌اوێ من نه‌بوو، یان منت پێ شی‌اوێ یاتا‌غه‌که‌ نه‌بوو؟

(أُم حَبِیْبَة) ش (ع) فهرمووی: ئەمه یاتا‌غی پیغه‌مبه‌ره (ع) تۆش کافری و پیسی، بۆیه پێم خۆش نه‌بوو له‌سه‌ر یاتا‌غه‌که‌ دا‌بنیشی.

جا (أَبُو سُفیان) گوتی: کێژم وا‌دیاره له‌ دوا‌ی من خراپه‌ت توش بووه؟ (أُم حَبِیْبَة) ش (ع) فهرمووی: به‌لکو خ‌وا‌ی گه‌وره هیدا‌یه‌تی دا‌وم و بوومه‌ مس‌و‌لمان، تۆش به‌ردی‌کی وه‌ها ده‌په‌رستی که نایستی و نابینی.

جا (أَبُو سُفْيَان) هاته خزمهت پیغهمبری سه‌روه‌رمان ﷺ و گوئی: نهی محمد ﷺ هاتوومه پیکهاتنه‌که‌ی (الْحُدَیْبِیَّة) پته‌وتر بکه‌ین و ماوه‌که‌شی زیاد بکه‌ین؟ پیغهمبریش ﷺ فه‌رمووی: شتی‌ک له‌لایه‌ن ئیوه‌رووی داوه؟ (أَبُو سُفْيَان) گوئی: نا ئیمه‌هر له‌سه‌ر پیکهاتنه‌که‌ی خو‌مانین، پیغهمبریش ﷺ فه‌رمووی: ئیمه‌ش هه‌ر له‌سه‌ر پیکهاتنه‌که‌ی خو‌مانین، جا هه‌رچه‌ند (أَبُو سُفْيَان) داوایه‌که‌ی دووباره‌کرده‌وه، پیغهمبر ﷺ هیچی تر وه‌لامی نه‌داوه.

جا (أَبُو سُفْيَان) چووه‌لای پیشه‌وا (أَبُو بَكْر) (رضي الله عنه)، به‌لام پیشه‌وا (أَبُو بَكْر) ش (رضي الله عنه) فه‌رمووی: پاراستنی من له‌پاراستنی پیغهمبردایه ﷺ، والله‌ئه‌گه‌ر جه‌نگتان له‌گه‌ل بکا، من له‌دژی ئیوه‌یارمه‌تی ده‌ده‌م. جا ئه‌مجاره (أَبُو سُفْيَان) چووه‌لای ئیمامی (عُمَر) (رضي الله عنه)، هیچی بۆنه‌کرد.

پاشان چووه‌لای ئیمامی (عُثْمَان) (رضي الله عنه)، ئه‌ویش هیچی بۆ نه‌کرد، ناچار چوه‌مالی ئیمام (عَلِي) (رضي الله عنه)، ئیمام (عَلِي) ش (رضي الله عنه) فه‌رمووی: ناتوانین له‌م باره‌یه‌قسه‌له‌گه‌ل پیغهمبر ﷺ بکه‌ین، جا (أَبُو سُفْيَان) گوئی: ئه‌ی (فَاطِمَة) تو شتی‌کمان بۆ بکه. (فَاطِمَة) (ﷺ) فه‌رمووی: من ئافره‌تم. جا (أَبُو سُفْيَان) گوئی: به‌کو‌ره‌کانت (حَسَن) و (حُسَيْن) بلێ: ئه‌وان شتی‌ک بکه‌ن. چه‌زهره‌تی (فَاطِمَة) ش (ﷺ) فه‌رمووی: ئه‌وان منداڵن، منداڵی ئه‌وها ئه‌م کاره‌ناکا.

ئیتەر (أَبُو سُفْيَان) ده‌چووه لای هه‌موو گه‌وره پیاوان، هه‌موویان وه‌لامیان ده‌دایه‌وه و ده‌یان فه‌رموو: برپاری ئیمه له‌گه‌ل برپاری پیغه‌مبه‌ردایه ﷺ. جا بو ئه‌وه‌ی وازیان لیبیتی، ئیمام (عَلِي) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پیی فه‌رموو: به‌خۆت برپاری پاراستنی خه‌لك بده.

جا (أَبُو سُفْيَان) چووه مزگه‌وت و به‌ده‌نگی به‌رز گووتی: هو خه‌لكینه، من خه‌لكم له‌یه‌کتری پاراستوه، واته: هیچ كه‌سیك جه‌نگ له‌گه‌ل كه‌سی تر نه‌كا. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو: بو خۆت نه‌و قسه‌یه ده‌كه‌ی.

جا (أَبُو سُفْيَان) گه‌راوه و نه‌نجامی سه‌فه‌ره‌كه‌ی بو کافره‌کانی (قُرَيْش) گێپراوه. جا (قُرَيْش) گوتیان: هیچت به‌هیچ نه‌کردوه و (عَلِي) ش به‌م رێنموونی کردنه‌گالته‌ی پی کردوو. جا له‌دوای گه‌رانه‌وه‌ی (أَبُو سُفْيَان) پیغه‌مبه‌ری خوشه‌ویستمان ﷺ فه‌رمانی دا خه‌لكه‌كه‌ خۆیان بو غه‌زا ئاماده‌بکه‌ن، به‌لام شوینی غه‌زایه‌كه‌ی ئاشکرا نه‌کرد. جا ئیمام (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) چووه مالی دایکه (عائِشَة) کیژی خو‌ی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بیی پیو‌یستیه‌کانی سه‌فه‌ر بو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماده‌ده‌کات، به‌لام نه‌یدرکانه‌د پیغه‌مبه‌ر ﷺ مه‌به‌ستی کوئییه. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ راویتی به‌ئیمام (أَبُو بَكْر) و ئیمام (عُمَر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کرد و فه‌رموو: نه‌وانه به‌یمانی پیکه‌تانه‌که‌یان شکانه‌وه؟ جا ئیمام (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وای پی خوش بوو نه‌م جاره لییان ببوری، به‌لام ئیمام (عُمَر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هانی داو فه‌رموو: نه‌وانه سه‌ری کوفرن. نه‌وان ده‌یانگوت: تو ساحیری و دروژنی، وَاللَّهِ

عہر بہ کان زہلیل نابن و سہرشور ناکن تا دانیش‌توانی (مَکَّۃ) سہرشور دہ‌کھن. جا پیغہ‌مبہر ﷺ فہرمووی: لہ پیناوی خوادا (عَمَر) لہ بہر دہ‌قترہ. ئینجا پیغہ‌مبہر ﷺ برپارہ‌کھی ئیمام (عَمَر) ی (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ہہ لُبَّارَد و فہرمانیشی دا ئەم کارہ ئاشکرا نہ‌کری و ہہم لہ سہر ہہموو پنگہ‌کانیش چاودی‌ری دانان، تاکو ہہر کہ سیکی نہ‌یناسن بیگہ‌پرننہ‌وہ، بۆ خوئی نزای کرد و فہرمووی: (اللَّهُمَّ خُذْ عَلَيَّ أَسْمَاعِيهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ فَلَا يَرُونَا إِلَّا بَغْتَةً) خودایہ گوئی و چاودہ‌کانی کافرہ‌کانی (قُرَيْش) بگری، تاکو نہ‌مان بینن تہ‌نہا لہ‌ناکاودا نہ‌بی. واتہ: تاکو نہ‌توانن خویان بۆ جہ‌نگ ئامادہ بکھن.

لہ رۆژی (فَتْح مَکَّۃ) دا پیغہ‌مبہر ﷺ فہرمووی: (هَذَا مَا وَعَدَنِي رَبِّي. ثُمَّ قَرَأَ إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ...) [رواه الطبراني في الأوسط]، ئەمە ئەو سہرکہ‌وتنہ‌یہ کہ خوا بہ‌ئیننی پیدابووم. ئینجا سوپرہ‌تی (إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ...) ی خویندہ‌وہ، کہ خوا ی گہ‌ورہ دہ‌فہرمووی: (بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ) ئەی پیغہ‌مبہر ﷺ کاتی سہرکہ‌وتن و یارمہ‌تی خوا بۆ تو هات لہ سہر دوژمنہ‌کانت (وَالْفَتْحُ) کاتی (مَکَّۃ) ش‌پزگار کرا (وَرَأَيْتَ النَّاسَ) وہ لہ‌دوای پزگارکردنی (مَکَّۃ) ش ئەو خە‌لکەت دیت (يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا) کو‌مە‌ل کو‌مە‌ل دینہ ناو ئاینی ئیسلام، ئەو‌کاتہ (فَسَيَحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ) بلی: (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ)، واتہ: شوکر و سوپاسی خوا بکہ لہ بہ‌رامبہر ئەو سہرکہ‌وتن و پزگارکردنہ‌ی (مَکَّۃ)، (وَاسْتَغْفِرُهُ) و بلی: (أَسْتَغْفِرُ

الله) واته: داوای لی خوشبوون له خوا بکه (إِنَّهُ كَانَ تَوَّابًا) چونکه خوای گه‌وره زور ته‌وبه قبول ده‌کات و له گونا‌هه‌کان خوش ده‌ییت.

(ابن عباس) (رضی الله عنه) فرمویه‌تی: ئەم سوپه‌ته (إِذَا جَاءَ) دوا‌یین سوپه‌تی قورئانه که هه‌مووی به‌یه‌که‌وه بو پیغه‌مبه‌ر ﷺ هاتوته خواره‌وه. هه‌م فرمویه‌تی: ئەم سوپه‌ته (إِذَا جَاءَ) ناشکراکردنی وه‌فاتکردنی پیغه‌مبه‌ره ﷺ، واته: زمانحالی سوپه‌ته‌که ده‌فه‌رمووی: (ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ) که خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتنی دایی و (مَكَّة) له ژیر ده‌ستی کافره‌کانی (فُریش) رزگار کرا، ئەوکاته عه‌ره‌به‌کانی تریش سه‌رشو‌ر ده‌که‌ن و کۆمه‌ل کۆمه‌ل دینه ناو ئایینی ئیسلام، له ئەنجامدا موس‌لمانانه‌کان ده‌بنه گه‌وره‌ترین هی‌زی دوورگه‌ی عه‌ره‌ب و هیچ که‌سیک ناتوان به‌ره‌ل‌ستیان بکات، به‌لکو هی‌زی ئیسلام ده‌گاته ئەو پله‌یه‌ش: ده‌توانی پووبه‌پرووی زله‌ی‌زه‌کانی ده‌ووبه‌ری بی‌ته‌وه و خه‌لکی له ژیر سته‌می ئەوان رزگار بکات، جا ئەوکاته- ئهی پیغه‌مبه‌ر ﷺ- کاری تۆ له دونیادا ته‌واو ده‌بی و خۆت ئاماده بکه بو وه‌فاتکردن و چوونه لای خوا، که‌وابوو: له‌سه‌ر ئەو نیعمه‌ته گه‌وره‌یه زور ته‌سبیحات و شوکری خوا بکه و داوای لی‌خو‌شبوونیش له خوا بکه بو خۆت و ئوممه‌ت).

پرسیار: ئەوه زانیمان ئەو سه‌رکه‌وتن و رزگارکردنه‌که‌ی (مَكَّة) به یارمه‌تیدانی خوای گه‌وره بوو، به‌لام (إِذَا أَرَادَ اللَّهُ شَيْئًا هَيَّأَ سُبَابَهُ) نه‌گه‌ر خودا ویستی کارێک بکا، هۆکاره‌کانیشی بو ئاماده ده‌کات. ئایا هۆکاری ئەم سه‌رکه‌وتنه چی بوو؟ وه‌لام:

پیش‌هه‌موو شتیک لیڙانی و کارله‌جیی پیښه‌مبه‌ری خوا ﷺ بوو، به‌ته‌وای
 پیکه‌اتنه‌که‌ی (الْحَدِیْبِیَّة) بی‌نه‌وه‌بیر خۆت: له‌لایه‌ک: (صَحَابَة) کان (رضی الله
 عنهم) نارازی بوون و به‌دلی شکاو‌گه‌رانه‌وه؟ چونکه‌ئه‌نجامه‌که‌یان نه‌ده‌زانی، له
 لایه‌کی تریش: پیښه‌مبه‌ر ﷺ گوئی نه‌دا به‌ناره‌زایی ئه‌وان، به‌لکو به‌ره‌زامه‌ندی
 خوای گه‌وره‌پیکه‌اتنه‌که‌ی واژوو کرد و خوای گه‌وره‌ش ناوی له‌و پیکه‌اتنه‌نا:
 (فَتَحاً مُبِیْنًا) سه‌رکه‌وتنیکی پروون و ناشکرا، چونکه‌ئه‌نجامه‌که‌ی رزگارکردنی
 (مَكَّة) بوو.

جاله‌دوای لی‌زانین و کارله‌جیی پیښه‌مبه‌ریش ﷺ تیکۆشان و قوربانیدانی
 (صَحَابَة) کان (رضی الله عنهم) بوو، (أحد أحد) ی‌هاوه‌ل (بلال الحبشي) (رضی الله
 عنه) بوو، کۆچکردن و به‌جی هیشتنی مال و ولّات بوو، ئه‌و (صَحَابَة) به‌غیره‌ت و
 ریزدارانه‌ی له‌سه‌ربازگه‌ی پیښه‌مبه‌ردا ﷺ مه‌شقی قوربانیدان و گیانفیداییان
 کردبوو، ئه‌و (صَحَابَة) خاوه‌ن هه‌لۆیستانه‌ی له‌پیناوی خوادا خزم و که‌سیان
 فرپردان و رازی نه‌بوون له‌ژیر سته‌می کوفردا بژیین، ئه‌وان بوون (مَكَّة) یان رزگار
 کرد و له‌دوای هه‌شت سالان به‌سه‌ربه‌رزی هاتنه‌وه‌سه‌ر موّلك و مالی خویان
 (رضی الله عنهم)، و درنده‌ترین دوژمن سه‌ری بو شوپ کردن.

غەزای (حُنَيْن) = (هَوَازِن) = (أَوطاس):

(حُنَيْن) دۆلّیکه له نیوان (مَكَّة) و (طائِف) له تەنیشت (ذی الْمَجاز) هەروەها (أَوطاس) و (هَوَازِن) ش له‌وێوه نزیکن.

ئینجا که له دواى (فَتْح مَكَّة) ده‌وله‌تى بته‌رستى هه‌ره‌سى هینا و (قُرَيْش) و هۆزه‌کانى تریش کۆمه‌ل کۆمه‌ل موسوڵمان ده‌بوون، گه‌وره‌ پیاوه‌کانى هۆزى (هَوَازِن) و هۆزى (ثَقِيف) چوونه‌ لای یه‌کتى و رق و قینه‌ى خۆیان ده‌رخست به‌رامبه‌ر ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ گه‌وره‌ى ئیسلام، به‌ یه‌کتى گوت: (مُحَمَّد) ﷺ به‌سه‌ر خزم و که‌سه‌کانى خۆیدا سه‌رکه‌وت و هیچ رێگریکی نییه‌ هێرش بکاته‌ سه‌ر ئیمه‌، که‌وابوو پێش نه‌وه‌ى ئه‌و هێرشه‌ بێت، با ئیمه‌ هێرش بکه‌ینه‌ سه‌ر نه‌وى.

ئینجا هه‌ردوو هۆزه‌کان له‌شکریکی زۆریان کۆکرده‌وه‌ و (مالِک بن عَوْف) ی سه‌رۆک هۆزى (هَوَازِن) بووه‌ سه‌رکرده‌ى هه‌موو له‌شکره‌که‌، که‌ ژماره‌ى له‌ بیست هه‌زار زیاتر بوو، جا چه‌ند هۆزیکی تری عه‌ره‌به‌کانیشیان له‌گه‌ل بوون، یه‌کیک له‌و هۆزانه‌ (بَنِي سَعْدِ بْنِ بَكْر) بوون که‌ هۆزه‌که‌ى (حَلِیمَةُ السَّعْدِیَّة) ی دایکه‌ شیریه‌که‌ى پێغه‌مبه‌ر ﷺ بوو، جا (مالِک) فه‌رمانی به‌ خه‌لکه‌که‌ کرد ماڵ و ژن و منداڵه‌کانیشیان له‌گه‌ل خۆیاندا به‌ینه‌ جه‌نگ، تاکوو مه‌یدانى جه‌نگ به‌جێ نه‌هێلن و به‌رگرى له‌ ماڵ و خێزانیان بکه‌ن.

به‌لام (دُرَیْد بن الصِّمَّة) - که‌ پیاویکی لیژانى ته‌مه‌ن سه‌د و بیست سالی بوو - ره‌خنه‌ى له‌م کاره‌ى (مالِک) کرد و گوتی: ئایا هیچ شتیکی پیاوی هه‌لاتوو

ده‌گه‌رڼيټه‌وه؟ جا (دُرېد) گوتی: ئەم مَال و منداڵه بگه‌رڼه‌وه. به‌لام (مَالِك) گوئی نه‌دایڼ و له‌شکره‌که‌ی به‌ مَال و منداڵه‌وه له (أَوطاس) له نځوان (مَكَّة) و (طَائِف) دابه‌زاند. ئینجا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەم هه‌واله‌ی گه‌یشتی (صَحَابَة) یه‌کی خوی نارد که ناوی (عبدالله بن ابي حذرر الأسلي) بوو -رَضِيَ اللهُ عَنْهُ- فه‌رمانی پیکرد بچيټه‌ ناو ئەو هه‌وزانه و هه‌والی له‌شکره‌که‌یان بۆ به‌یڻی. جا (عبدالله) رَضِيَ اللهُ عَنْهُ- چووه‌ ناو هه‌وزه‌کان و دوو پوژان له‌ ناویاندا مایه‌وه، ئینجا گه‌راوه و هه‌واله‌که‌یانی بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ هیناوه. جا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ ویستی بۆ غه‌زایه‌که‌ بروات پیاڻا گوت: (صَفْوَان بن أُمَيَّة) -که هیشتا مسوڵمان نه‌بوو- چه‌ند زری و چه‌کی لایه، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نارديه‌ لای، تاکوو ئەو چه‌ک و زریانه‌یان بۆ بنیڤی، جا (صَفْوَان) گوتی: ئەی (مُحَمَّد) ﷺ به‌ داگیرکردن لایم وه‌رده‌گری؟ پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: ((بَلْ عَارِيَةٌ مَّضْمُونَةٌ حَتَّى نُوَدِّعَهَا إِلَيْكَ)) به‌لکو به‌ خواستنیکی گه‌ره‌نتیکراو لیت وه‌رده‌گرم تا ده‌یانده‌ینه‌وه به‌ تو، واته: ئەگه‌ر فه‌وتان، تۆله‌یان ده‌ژمیڤین. جا (صَفْوَان) سه‌د زری به‌ ته‌واوی دا به‌ پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ. ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ شه‌شی مانگی (شَوَال) ی سالی هه‌شته‌می کوچی له (مَكَّة) ده‌رچوو، دوانزه‌هه‌زار چه‌کداری له‌گه‌لدا بوو: ده‌هه‌زار (صَحَابَة) ی (مَدِينَة) -که له (فَتْح مَكَّة) به‌شدار بوون- دووه‌زاریش خه‌لکی (مَكَّة)، که تازه‌ مسوڵمان بوو بوون. هه‌ر له‌ خه‌لکی (مَكَّة) ش، هه‌شتا چه‌کداری کافر و چه‌ند ئافره‌تیکیش له‌گه‌ل له‌شکره‌که‌دا روشتن بۆ تالانگرتن.

جا (صَحَابَة) کان به سه‌رسوورمانه‌وه ته‌ماشای ئەم له‌شکره زۆریان ده‌کرد و یه‌کیکیان به‌شانازی‌وه‌ه گوئی: ئەم‌پڕۆ له‌به‌ر که‌می ئیمه‌ نابه‌زێندریین. به‌لام پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمان ﷺ ئەم قسه‌ی پڕ ناخۆش بوو.

جا له‌شکری ئیسلام له‌ ده‌ی مانگی (شَوَّال) گه‌یشته‌ (حُنَیْن) ئینجا که‌ (مالِک بن عَوْف) زانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ جه‌نگ هاتوو، یه‌کسه‌ر له‌شکره‌که‌ی خۆی هی‌نا بۆ (حُنَیْن) و له‌ ناو ته‌نگایی و گه‌لیه‌کانی دۆلی (حُنَیْن) دا خۆیان هه‌شاردا و (کَمِین) = بۆسه‌یان بۆ (صَحَابَة) کان رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ داناوه، ئینجا له‌ تاری و پڕۆنی به‌یاندا (صَحَابَة) کان رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ گه‌یشتنه‌ دۆلی (حُنَیْن) و کافره‌کان به‌ تیکرایی تیربارانیان کردن جا (صَحَابَة) کان رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ خۆیان پینه‌گیرا و پاشه‌کشه‌یان کرد و مه‌یدانیان به‌جێ هیشت به‌لام پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌لنه‌هات و خۆی گه‌یاندە لای راسته‌ و بانگی (صَحَابَة) کان ده‌کرد ده‌یفه‌رموو: وه‌رنه‌ لای من.

هه‌روه‌ها ده‌ (صَحَابَة) ش له‌گه‌ڵ پیغه‌مبه‌ر ﷺ مانه‌وه‌ وه‌ک ئیمام (أَبُو بَكْر) ئیمام (عُمَر) ئیمام (عَلِی) ئیمام (الْعَبَّاس) ی مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و له‌گه‌ڵ (الْفَضْل) ی کورپی و (أَبُو سَفْیَان بن الْحَارِث) ی کورپه‌ مامی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ندیکی تر رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُمْ، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ سواری هیستره‌ سپیه‌که‌ی خۆی به‌ره‌و کافره‌کان غاری ده‌دا و ده‌یفه‌رموو: ((أَنَا النَّبِيُّ لَا كَذِبَ، أَنَا ابْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ)) من پیغه‌مبه‌رم هه‌یچ درۆ نییه‌، من کورپی (عَبْدِ الْمُطَّلِب) م.

جا نِیمام (الْعَبَّاس) رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ جَلَّوای هیستره‌که‌ی گرتبوو، (أَبُو سُفْیَانِ بْنِ الْحَارِثِ) ش رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سهر پالووه‌که‌ی گرتبوو تا به‌رهو پیش نه‌روا ئینجا پیغهمبر ﷺ به نِیمام (الْعَبَّاس) ی فه‌رموو: هاوار بکه و بلّی: هو (صَحَابَة) کانی بن دره‌خته‌که‌ی (بَيْعَةُ الرِّضْوَان) هو گه‌لی (أَنْصَار) ی (مَدِينَة).

جا نِیمام (العباس) (رضي الله عنه) ئەم هاواری کرد کرد له‌به‌ر ئەوه‌ی ده‌نگی‌کی به‌رزی هه‌بوو (صحابه) کان (رضي الله عنهم) گوئیان لیبوو و وه‌لامیان داوه: (لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ) له خزمه‌تین، له خزمه‌تین، جا هه‌ر ئەوه‌نده بوو که گوئیان له‌م هاواری نِیمام (العباس) بوو، ده‌ستیان به‌گه‌رانه‌وه کرد و پیاوی وه‌ها هه‌بوو: ده‌یویست و شتره‌که‌ی بسورپینیتته‌وه، به‌لام له‌به‌ر پال‌ه‌په‌سته‌ی خه‌لکه‌که نه‌یده‌توانی، بۆیه له و شتره‌که‌ی داده‌به‌زی و زرییه‌که‌ی فری دده‌ا و ته‌ها شمشیر و قه‌لغانه‌که‌ی به ده‌سته‌وه ده‌گرت و به‌رهو پیغهمبر ﷺ ده‌گه‌راوه، تا سه‌د که‌س له ده‌وری پیغهمبر ﷺ کۆبوونه‌وه و هی‌رشیان کرده سهر کافره‌کان.

به‌لّی: ئەم سه‌د (صحابه) یه (رضي الله عنهم) له‌گه‌ل ئەو هه‌موو له‌شکره زۆره که‌وتنه جه‌نگ‌کردن و شمشیر لیدان، جا که پیغهمبر ﷺ چاوی به‌م جه‌نگه که‌وت، فه‌رموو: (الآن حَمِيَ الْوَطِيسُ) ئیستا کورپی جه‌نگ گه‌رم بوو... جا پیغهمبر ﷺ چه‌نگی‌کی ورده به‌ردی هه‌لگرت و پرژاندیه لای کافره‌کان و فه‌رموو: (انْهَزَمُوا وَرَبِّ مُحَمَّدٍ ﷺ) کافره‌کان هه‌لاتن، سویندم به‌خوای (محمد) ﷺ. ئیتر کافره‌کان هه‌ر یه‌که‌و هه‌ندی‌ک ورده به‌ردیان که‌وته ناو چاوه‌کانیان و له‌و

کاتیشدا خوای گه‌وره (ملائکة) ی ناردنه خواری، وه‌ک عه‌بای ره‌ش له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زین و له ناو دۆله‌که‌شدا وه‌ک می‌روو بلاو ده‌بوونه‌وه.

ئیتر ئه‌م جاره کافره‌کان خو‌یان پئی رانه‌گیرا و به‌زین و له مه‌یدان هه‌لاتن، (صحابه) ش (رضي الله عنهم) به دواياندا ده‌رۆيشتن و ده‌يانکوشتن و ديليان ده‌کردن، تاوای ليهات هه‌لاتووه‌کانی موسلمانان به په‌لبه‌ستراوی کۆ کرابوونه‌وه. هه‌روه‌ها (مالك بن عوف) ی سه‌رکرده‌ی کافره‌کانیش له مه‌یدان هه‌لات و چووه (طائيف)، له‌وئ له‌گه‌ل کۆمه‌لێکی سه‌رکرده‌کان له‌ناو قه‌لای (طائيف) دا خو‌یان قايم کرد. جا له‌م غه‌زایه‌ی (حنين)، پيغه‌مبه‌ر ﷺ دیتی (أم سليم) = (الرميصاء) له‌گه‌ل (أبو طلحة) ی می‌ردی خو‌ی (ﷺ) هاتۆته‌ غه‌زاو خه‌نجه‌ریکی پيیه و ده‌یگوت: هه‌ر کافریک لی‌م نزيك ببیته‌وه، به‌م خه‌نجه‌ره‌ زگی هه‌لده‌دېرم. جا پيغه‌مبه‌ر ﷺ پيکه‌نی، (أم سليم) ش گوتی: یا رسول الله، ئه‌وانه‌ی له‌ جه‌نگ هه‌لاتن ده‌يانکۆزم؟ پيغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: خوا جه‌نگی له‌ کۆل کردوینه‌وه و چاکه‌شی له‌گه‌ل کردوین. جا (أبو طلحة) ی می‌ردیشی (رضي الله عنها) به‌ ته‌نها بیست کافری کوشتبوون و که‌ل و په‌لی هه‌موویانی بۆ خو‌ی هی‌نابوو.

ناردنی نوینره‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بۆ فیکردنی ئیسلام

وه‌کو وتمان له‌ سالی نوینه‌می کۆچیدا وه‌فدی عه‌ره‌به‌کان له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌
 پروویان له‌ (مه‌دینه) کرد و کۆمه‌ل کۆمه‌ل ده‌هاتنه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و
 ده‌بوونه‌ موسلمان... جا ئه‌و موسلمانبووانه‌ش پێویستیان به‌ مامۆستایانی ئایینی
 هه‌بوو، تا‌کوو له‌ ئایینی ئیسلام شاره‌زا بن. بۆیه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ هه‌ر لایه‌ک
 (صحابه‌)یه‌ک، یان زیاتری ده‌نارد تا‌کوو خه‌لکی فیکری ئایینی ئیسلام بکه‌ن و
 کاروباری ده‌وله‌تی ئیسلامیش له‌ جیاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وێ به‌رپوه‌ به‌ن. جا ئیمه
 هه‌موو ئه‌و نوینره‌نه‌ باس نا‌که‌ین، به‌ل‌کوو ته‌نها هه‌ندیکیان باس ده‌که‌ین **إِنْ شَاءَ
 اللَّهُ .**

ناردنی (أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِي) و (مُعَاذُ بْنُ جَبَل) (رضی الله عنه) بۆ (یه‌مه‌ن):

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئه‌م دوو به‌رپزه‌ی ناردی یه‌مه‌ن و فه‌رمووی: (يَسِّرَا وَلَا تُعَسِّرَا وَبَشِّرَا
 وَلَا تُنْفِرَا - وفي رواية -: وَتَطَاوَعَا وَلَا تَخْتَلِفَا) ئاسانکاری بکه‌ن و خه‌لکی تووشی
 ناخۆشی و ته‌نگانه‌ مه‌که‌ن، مژده‌ی خۆشی بده‌ن، خه‌لکی له‌ ئیسلام مه‌رپه‌ویننه‌وه‌،
 به‌ قسه‌ی یه‌کتری بکه‌ن و ململانه‌ و په‌رته‌وازه‌ی مه‌که‌ن.

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئامۆژگاری (معاذی) (رضي الله عنه) کرد و فه‌رمووی: (تَوْ
 ده‌چیه‌ لای گه‌لێکی خاوه‌ن (کتاب)، جا یه‌که‌مجار داوایان لێ بکه‌ بلی: (أَشْهَدُ أَنْ
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ). جا ئه‌گه‌ر به‌ قسه‌یان کردی پێیان بلی:

خوای گه‌وره پینچ نویژی له‌سه‌ر واجب کردوون له‌هه‌موو شه‌ویک و پوژتیکدا، جا نه‌گه‌ر به‌قسه‌یان کردی پپیان بلی:

خوا‌زه‌کاتی له‌سه‌ر ده‌وله‌مه‌نده‌کان واجب کردوو و لییان وه‌رده‌گیری و ده‌دریته‌وه‌هه‌زاره‌کان، جا نه‌گه‌ر به‌قسه‌یان کردی ناگات لییی ماله‌باشه‌که‌یان له‌زه‌کات لی‌مه‌ستی‌نه و له‌دوعای سته‌ملیکراو بترسه، چونکه‌هیچ په‌رده‌یه‌ک له‌نیوان خودا و دوعای سته‌ملیکراودا نییه. (واته: زوو قبوول ده‌بیّت).

ئینجا پی‌غه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ تا ده‌روه‌ی (مه‌دینه) له‌گه‌ل (معاذ) دا (رضی الله عنه) رویش و ئاموژگاری ده‌کرد و فه‌رمووی: (یا مُعَاذُ إِنَّكَ عَسَىٰ أَلَّا تَلْقَانِي بَعْدَ عَامِي هَذَا، وَلَعَلَّكَ أَنْ تَمُرَّ بِمَسْجِدِي هَذَا وَقَبْرِي!) ئه‌ی (معاذ) له‌وانه‌یه: له‌دوای ئه‌م سال هیچی تر تو من نه‌بینیه‌وه، له‌وانه‌یه: تو به‌لای ئه‌م مزگه‌وته‌م و گو‌ره‌که‌مدا تپپه‌ری.

جا (معاذ) (رضی الله عنه) که‌وته‌گریان له‌په‌روشی جیا‌بوونه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ. جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئاو‌پنکی له‌(مه‌دینه) دایه‌وه و فه‌رمووی: (إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِِي الْمُتَّقُونَ، مَنْ كَانُوا وَحِيْتُ كَانُوا). [حدیث صحیح رواه الإمام أحمد] به‌راستی له‌پیشترین که‌س له‌من، له‌خوا ترسه‌کانن، هه‌ر که‌سیک بن و له‌هه‌ر کو‌ی بن.

جا له‌وکات یه‌مه‌ن له‌دوو هه‌ریم پیک هاتبوو، هه‌ر یه‌کیک له‌(أبو موسی) و (معاذ) (ﷺ) چوونه‌هه‌ریمیک و جار جاریش سه‌ردانی یه‌کتریان ده‌کرد، جا پوژتیک (معاذ) (رضی الله عنه) سه‌ردانی (أبو موسی) ی (رضی الله عنه) کرد، دیتی (أبو موسی)

دانیشتووه و خه‌لک له ده‌وره‌یه‌تی و پیاوړیکې په‌لبه‌ستکراویش له لایه‌تی، جا (معاذ) (رضي الله عنه) فه‌رمووی: نه‌م پیاوه‌چییه؟

(أبو موسى) (رضي الله عنه) فه‌رمووی: نه‌مه له دواي موسلمانبون کافر بوټه‌وه، جا (معاذ) (رضي الله عنه) فه‌رمووی: (لَا أَجْلِسُ حَتَّى يُقْتَلَ قَضَاءُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ ﷺ - ثَلَاثَ مَرَّاتٍ - فَأُمِرَ بِهِ فَقُتِلَ) [رواه البخاري ومسلم،] دانانیشم هه‌تا نه‌م کافر‌بووه ده‌کوژری، کوشتنی موسلمانی کافر‌بوو، برپاری خوا و پیغه‌مبه‌ره ﷺ سی جار وای فه‌رموو جا فه‌رمانی دا پیاوه‌کافر‌بووه‌که کوژرا.

جا (أبو موسى) (رضي الله عنه) له یه‌مه‌ن گه‌پاوه و له مه‌ککه له‌کاتی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ) دا به خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ گه‌یشت، به‌لام هه‌زره‌تی (معاذ) (رضي الله عنه) هه‌ر له یه‌مه‌ن مایه‌وه تا پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد، هه‌روه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ پی‌پاگه‌یانده‌وو، ټینجا له (خلافة) ی ټیمام (أبو بکر) دا (رضي الله عنه) گه‌پاوه بو مه‌دینه.

ناردنی هه‌ردوو پیښه‌وا (علي) و (خالد) (رضي الله عنه) بو (یه‌مه‌ن):-

هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ر ﷺ (خالد) (رضي الله عنه) ناردنه یه‌مه‌ن بو بانگه‌وازی ټیسلام، جا ماوه‌ی شه‌ش مانگ له‌وئ مایه‌وه، ټینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ټیمام (علي) (رضي الله عنه) به دوا‌دا نارد، تا‌کو (خالد) (رضي الله عنه) بگه‌رټه‌وه بو (مه‌دینه) و نه‌و له جی‌ی نه‌و بانگه‌واز بکات، جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: نه‌وانه‌ی له‌گه‌ل (خالد) ن:

هەر که سیک پښی خوښه با له گه‌ل نه‌ودا بگه‌رېته‌وه، هەر که سیکیش پښی خوښ
بښ با له گه‌ل تودا بمښتېته‌وه.

جا (خالد) و کومه‌له (صحابه) یه‌ک (رضي الله عنهم) گه‌رانه‌وه، هه‌ندی‌کیش له‌گه‌ل
ئیمام (علي) دا له‌یه‌مه‌ن مانه‌وه (رضي الله عنهم).

جا هوژی (همدان) گشتی له‌سه‌ر ده‌ستی ئیمام (علي) (رضي الله عنه) موسلمان
بوون، جا که هه‌والی موسلمان‌بوونیان گه‌یشته‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، یه‌کسه‌ر پیغه‌مبه‌ر
ﷺ سوجه‌ی شوکری بو خوا برد و فه‌رمووی: (السَّلَامُ عَلَى هَمْدَانَ، السَّلَامُ عَلَى
هَمْدَانَ). جا پېش نه‌وه‌ی ئیمام (علي) (رضي الله عنه) به‌رې بکه‌وی بو یه‌مه‌ن،
گوته‌ی: یا رسول الله من گه‌نجیکی تازه‌ پیگه‌یشتووم و ده‌منیریه‌ لای که‌سیکی له
خوم به‌ته‌مه‌نتر، هیچ زانستی (قضاء) = دادگاییم نییه‌؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ دوعای بو
کرد و رښموونی کرد و فه‌رمووی: (إِذَا جَلَسَ إِلَيْكَ الْخَصْمَانِ، فَلَا تَقْضِ بَيْنَهُمَا
حَتَّى تَسْمَعَ مِنَ الْآخِرِ كَمَا سَمِعْتَ مِنَ الْأَوَّلِ، فَإِنَّكَ إِذَا فَعَلْتَ ذَلِكَ تَبَيَّنَ لَكَ
الْقَضَاءُ). [حدیث حسن رواه الإمام أحمد والترمذي]، هەر کاتیک دوو کیښه‌چی بو
براندنه‌وه‌ی کیښه‌که‌یان له‌لای تو دانیشتن، برپار له‌نیوانیاندا مه‌ده، تا قسه‌ی
دووه‌مه‌که‌شت گوئی لږ ده‌بیت وه‌ک گوئی لی‌بوونی قسه‌ی یه‌که‌مه‌که، تو نه‌گه‌ر
نه‌وها بکه‌ی، برپاردانه‌که‌ت بو پروون ده‌بیته‌وه. جا ئیمام (علي) (رضي الله عنه)
فه‌رمووی: له‌مه‌ودوا هیچ برپاریکی دادوه‌ریم لږ تیکه‌ل نه‌بوو و نه‌که‌وتمه‌گومان.

ئینجا که پیغهمبەر ﷺ هاته (حجة الوداع)، ئیمام (علي)ش له یه‌مه‌ن گه‌راوه‌و له مه‌ککه گه‌یشته پیغهمبەر ﷺ و ئیحرامی به‌ست^۱.

غه‌زای (تَبُوك) = (غَزْوَةُ الْعُسْرَةِ) = (جَيْشُ الْعُسْرَةِ)

ئه‌مه‌یان دوا‌ین غه‌زایه‌کانی پیغهمبهری سه‌روه‌رمانه ﷺ له مانگی (رَجَب)ی سالی نو‌یه‌می کو‌چیدا بوو.

هو‌ی غه‌زایه‌که‌ش ئه‌مه‌یه: هه‌والیک گه‌یشته پیغهمبهری خوا ﷺ که کافره‌کانی (رُوم) له شکرینکی چل هه‌زار سه‌ربازیان کو‌کردو‌ته‌وه و پیشه‌کی له شکره‌که‌ش گه‌یشتو‌ته (الْبُلْقَاء) له نَزِيك (عَمَّان).

بو‌یه پیغهمبهری سه‌روه‌رمان ﷺ فه‌رمانی به موسو‌لمانان کرد خو‌یان بو‌ ئه‌م غه‌زایه ئاماده بکه‌ن، پیغهمبەر ﷺ وه‌ک غه‌زا‌کانی تر شو‌نی غه‌زا‌که‌ی نه‌شارده‌وه، به‌لکو شو‌ینی غه‌زا‌که‌ی بو‌ ئاشکرا کردن تا‌کو به ته‌واوی خو‌یان ئاماده بکه‌ن، چونکه کاته‌که سه‌ره‌تای پایز بوو، میوه‌ی (مَدِيْنَة)ش پیگه‌یشتبوو، گه‌رما به‌ه‌یز بوو خه‌لک پێی خو‌ش بوو له سی‌به‌ره‌کاندا پشوو بدا، ساله‌که‌ش نه‌هات بوو (وشکه سالی)، موسو‌لمانه‌کانیش نه‌بوونی بوون، بو‌یه به‌م غه‌زایه ده‌گوتری: (غَزْوَةُ الْعُسْرَةِ) = غه‌زای ته‌نگانه. به‌ له‌شکره‌که‌ش ده‌گوتری: (جَيْشُ

^۱ (البداية والنهاية) ب (۳) ل (۱۶۳ و ۱۷۲).

(العُسْرَة) = له شکری ته‌نگانه، چونکه شوینی غه‌زاکه دوور بوو و رڼگاکه‌ش سه‌خت و گهرم بوو.

به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا موسوّل‌مانه‌کانی (مَکَّة) و (مَدِیْنَة) و هۆزه‌کانی تر، به‌وپه‌ری خو‌نه‌ویستی و دونیا‌نه‌ویستی بو‌ئه‌م غه‌زایه‌ کو‌بوونه‌وه، ژماره‌ی له‌شکری ئیسلام گه‌یشته ۳۰ سی‌هه‌زار جه‌نگاوهر.

جا پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هانی ده‌وله‌مهنده‌کانی دا بو‌ داینبکردنی بژپوی ئه‌م له‌شکره‌ زۆره و بو‌ یارمه‌تیدانی جه‌نگاوهره‌کان له‌ هه‌موو بواریکی سه‌ربازییه‌وه، فه‌رمووی: (مَنْ جَهَّزَ جَيْشُ الْعُسْرَةِ غَفَرَ اللَّهُ لَهُ) [رواه النسائي بسند صحيح]، هه‌ر که‌سیک پی‌ویستییه‌کانی له‌شکری (العُسْرَة) ئاماده‌ بکات خوا لی‌ خوش‌ ده‌بی، جا موسوّل‌مانه‌کان به‌ گوێره‌ی توانای خو‌یان پاره‌ و خواردمه‌نی و که‌ره‌سته‌ی جه‌نگیان ده‌هینا، تا ئافره‌تانیش خشلی خو‌یان ده‌به‌خشی.

جا یه‌که‌م که‌س ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه‌موو مائی‌ خو‌ی هینا که‌ چوار هه‌زار دهره‌می‌ زیو بوو، ئیمام (عُمَرُ) ش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نیوه‌ی مائی‌ خو‌ی هینا، جا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: ئه‌ی (أَبُو بَكْرٍ) چه‌ندت بو‌ مندا‌له‌کانت هیشتوته‌وه؟ ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) فه‌رمووی: خوا و پی‌غه‌مبه‌رم ﷺ بو‌ هیشتوونه‌ته‌وه، جا ئیمام (عُمَرُ) ش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فه‌رمووی: زانیم من هیچ کاتیک پښ (أَبُو بَكْرٍ) ناکه‌وم. هه‌روه‌ها ده‌وله‌مهنده‌کانی تریش پاره‌ و خورمایه‌کی‌ زۆریان هینا، به‌لام له‌ هه‌مووان بالا‌ ده‌ستتر ئیمامی (عثمان) بوو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) چونکه‌ ئه‌و په‌نجا

ٺه سڀ و سڀ سهد و شتری به ته‌واوی بارگه و که‌لوپه‌له‌وه هیٺان، جا پیڙه‌مبه‌ر ﷺ
 فه‌رمووی: (اللَّهُمَّ ارْضَ عَنِ عُثْمَانَ فَإِنِّي عَنْهُ رَاضٍ) خودایه له (عثمان) رازی ببه،
 چونکه من لی رازیم. ٺینجا ٺیمام (عثمان) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه‌زار دینار = میسقال
 زٺٺشی هیٺا و رژان‌دیه ناو کوشی پیڙه‌مبه‌ر ﷺ جا پیڙه‌مبه‌ری خوا ﷺ به ده‌ستی
 خووی هه‌لگٺٺٺ و وه‌رگٺٺٺی به زٺٺه‌که ده‌کرد و ده‌یفه‌رموو: (مَا ضَرَّ عُثْمَانَ مَا فَعَلَ
 بَعْدَ الْيَوْمِ) [حدیث حسن رواه الترمذی، زیان له (عثمان) نادا هه‌ر کرده‌وه‌یه‌کی
 له ٺه‌مړو به‌دواوه بیکا.

له‌م غه‌زایه‌دا موسلمانان پیش‌برکٺیان ده‌کرد بو به‌شداری کردن، به‌لام دل
 نه‌خوشان و دووړووه‌کان خوٺیان دزیبه‌وه و نه‌پړویشتن بو جه‌نگ، و سڀ له‌هاوه‌لان
 به‌بی هیچ بیانوویه‌ک خوٺیان له‌جه‌نگه‌که دواخت که بریتی بوون له‌که‌عبی
 کوړی مالیک و مه‌پاره‌ی کوړی په‌بیع و هیلالی کوړی ٺومه‌ییه، کاتٺیک پیڙه‌مبه‌ر ﷺ
 له‌جه‌نگه‌که گه‌رایه‌وه، دووړووه‌کان ده‌هاتن و هه‌ریه‌ک به‌بیانوویه‌ک پاکانه‌یان
 ده‌کرد، به‌لام ٺه‌و سڀ هاوه‌له‌هیچ بیانوویه‌کیان نه‌بوو و دانیان به‌هه‌له‌ی
 خوٺیاندا نا، پیڙه‌مبه‌ر ﷺ فرمانیدا که که‌س قسه‌یان له‌گه‌لدا نه‌کات و ده‌بیٺ
 نه‌چن به‌لای خٺزانه‌کانیاندا، ٺه‌م پرووداوه په‌نجا شه‌وی خیاند تا ٺه‌وکاته‌ی ٺایه‌تی
 ۱۱۸ له‌سووره‌تی التوبة‌ دابه‌زی و خوی گه‌وره ده‌فه‌رموٺ: (وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ
 خُلِفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ
 لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ) واتا:

هه‌روه‌ها ته‌وبه‌ی ئه‌و سێ که‌سه‌شی وه‌رگرت که له‌ غه‌زای ته‌بووک دوا‌خرا‌ن دوا‌ی ئه‌وه‌ی که زه‌وی به‌و فراوانیه‌وه‌ لی‌یان ته‌نگ ببوو، دل‌نیا‌ش بو‌ون که هیچ په‌نایه‌ک نییه له‌ تو‌ره‌یی خوا بیا‌نپارێژیت جگه له‌وه‌ی خو‌یا‌ن بده‌نه په‌نای ئه‌و زاته، پا‌شان ته‌وبه‌ی لی‌وه‌رگرتن، به‌راستی هه‌ر خوا ته‌وبه‌ وه‌رگر و مه‌ره‌بانه‌.

سه‌ره‌پای ئه‌و هه‌موو سه‌ختیه‌ی که موس‌لمانان پێیدا تی‌په‌رین به‌هۆی دووری رێگا و که‌می ئاو و خوا‌ردن و که‌رما و وشکه‌ سا‌لی و که‌می هو‌کاری گوا‌ستنه‌وه‌یا‌ن سو‌پاس بو‌ خوا‌ی که‌وره‌ جه‌نگی ته‌بووک به‌ سه‌رکه‌وتنی هی‌زی موس‌لمانان و به‌ هه‌له‌هاتی سو‌پای پۆم کو‌تایی هات.

کاتی‌ک موس‌لمانه‌کان گه‌یشته‌ ته‌بووک و سو‌پای پۆم به‌ گه‌یشته‌یا‌نی زانی را‌سته‌وخۆ هه‌له‌هاتن و بو‌ری‌ان نه‌بوو بر‌ونه‌ پێشه‌وه‌ و شه‌ر بکه‌ن، به‌و شی‌وه‌یه به‌بێ ئه‌وه‌ی یه‌ک خو‌ینێ بر‌پێژێ غه‌زای ته‌بووک به‌ سه‌رکه‌وتنی موس‌لمانان کو‌تایی هات.

و چه‌ند شو‌ینیکی ژێرده‌سته‌ی داگیرکاری پۆمه‌کان چۆل بوو و سه‌رو‌ک هۆزه‌کانیا‌ن په‌یما‌ننامه‌یا‌ن له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ری نه‌زیزمان ﷺ وا‌ژوو کرد. دوا‌ی ئه‌م جه‌نگه‌ شکۆی پۆمه‌کان له‌ شام و نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی شکا، چونکه‌ پێش ئه‌م جه‌نگه به‌و هی‌زه‌ ناسرا‌بو‌ون که نارو‌خین و له‌ جه‌نگ هه‌له‌نایه‌ن.

دوا‌ی ئه‌م جه‌نگه‌ پێگه‌ی موس‌لمانان به‌هی‌تر بوو له‌ نی‌و نیمچه‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌بی و زۆری‌ک له‌ هۆزه‌کانی ناوچه‌ جیا‌جیا‌کان با‌وه‌ری‌ان به‌ ئیسلام ده‌هینا. جه‌نگی

ته‌بووک ده‌ستپېڅکی جه‌نگه‌کان بوو له‌گه‌ل رږم، هه‌رچه‌نده‌ سه‌ره‌تا خوږيان ده‌ستپېڅ‌سخه‌ريان کرد کاتيک که نيږدراوه‌که‌ی پيغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان □ ﷺ (حارثی کوږی عه‌مرو) يان کوشت.

و پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دواي ئه‌م جه‌نگه‌ فرماني کرد که فه‌تحي شام بکړيت، دواي کوچي دوايي پيغه‌مبه‌ری خوښه‌ويستمان ﷺ ئه‌م وه‌سيته‌ی جيبه‌جي کرا و له سه‌رده‌می ئه‌بو به‌کری صديق سوپايه‌ک به سه‌رکردايه‌تی ئوسامه‌ی کوږی زه‌يدي کوږی حارثه‌ ناماده‌ کرا و شام به چه‌ند قوناغيک فه‌تحي کرا.

حه‌ج کردنی پېښه‌وا ئه‌بو به‌کرو هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌يماننامه‌کان

له مانگی ذي القعدة يان ذي الحیجه‌ی سالي ۹ی کوچي پيغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان □ ﷺ پېښه‌وا ئه‌بو به‌کری وه‌کو ميړيک نارد بو حه‌ج، و بو ئه‌وه‌ی مه‌ناسکه‌کانی حه‌ج فيري خه‌لکی بکات.

پاشان سه‌ره‌تاکانی سوره‌تی براءة دابه‌زی بو هه‌لوه‌شانده‌وه‌ی په‌يماننامه‌کان، بويه‌ پيغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پېښه‌وا عه‌لی کوږی ئه‌بی طالبي نارد، و ئه‌ويش له رڼگا به ئه‌بو به‌کرو گه‌يشت و به‌يه‌که‌وه‌ رويشتن بو مه‌که‌که‌ی پيروز، له رږزی قورباني کردن عه‌لی کوږی ئه‌بی طالبي له حجره‌ وه‌ستا و بانگی خه‌لکی کرد و په‌يامه‌که‌ی پيغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ به خه‌لکی گه‌ياند.

پېښه‌وا ئه‌بو به‌کړیش چه‌ند پیاوړکی نارد به‌خه‌لکی رابگه‌یه‌نن له‌سالی داهاتوو
هیچ که‌سیک به‌پروتی طه‌واف نه‌کات له‌دهوری که‌عبه‌ی پېرؤز.
ئه‌م بانگه‌وازه‌کؤتایی و مه‌رگی بټپه‌رستی بوو له‌ناو نیمچه‌دوورگه‌ی عه‌ره‌بیدا.

به‌کؤمه‌ل موسلمان بوونی خه‌لکی

غه‌زای فه‌تحی مه‌ککه‌ی پېرؤز شه‌ری یه‌کلاکه‌ره‌وه‌بوو و به‌ته‌واوی بت په‌رستی
له‌ناو برد، به‌هؤی ئه‌و فه‌تحه‌وه‌عه‌رب په‌وا و نارپه‌وا‌ی له‌یه‌ک جیا کرده‌وه و
دلّه‌پاوکئ و گومانی نه‌ما و به‌خپرایسی هاتنه‌ناو ئاینی پېرؤزی ئیسلامه‌وه، و
شانده‌(وه‌فد)ی زؤر له‌زؤربه‌ی تیر و کؤمه‌له‌کان پړویشتنه‌خزمه‌تی پېغه‌مبه‌ری
خو! □ و به‌رېگه‌ی جیاواز موسلمان بوونی خو‌یان راگه‌یاند و سپرته‌ناسان
ئه‌وه‌ی باسیان کردووه‌له‌۷۰ شانده‌زیاتر بوونه، که‌زؤربه‌یان دوا‌ی فه‌تحی
مه‌ککه‌ی پېرؤز پړویشتنه‌ته‌خزمه‌ت پېغه‌مبه‌ری سه‌ره‌رمان □ و، و
کؤمه‌لېکیش پېش فه‌تحی مه‌ککه‌پړویشتون.

ژماره‌ی موسلمان به‌پاده‌یه‌کی زؤر به‌رچاو زیادی کرد به‌شیوه‌یه‌ک بوو له‌کاتی
فه‌تحی مه‌ککه‌ی پېرؤز ژماره‌ی سوپای ئیسلام ۱۰ هه‌زار که‌س بوون، و له‌غه‌زای
ته‌بووک ۳۰ هه‌زار که‌س بوون له‌کاتیکدا نیوانی هه‌ردوو غه‌زاکه‌سائیک که‌متر
بوو، و له‌حه‌جی مالئاوا‌ییدا ده‌ریایه‌ک له‌موسلمانان له‌دهوری پېغه‌مبه‌ری
خو! □ کؤبوونه‌وه‌که‌ژماره‌یان ۱۰۰ هه‌زار یان ۱۴۰ هه‌زار که‌س ده‌بوون.

حه‌جی مائئاوایی (حَجَّةُ الْوَدَاعِ)

ئەم هه‌ج کردنه‌ی پيڤغه‌مبه‌ری خوڤشه‌ويستمان ﷺ چه‌ند ناويکي هه‌يه‌ئه‌واتيش:
(حجة الوداع) هه‌جی مائئاوایی، چونکه‌ پيڤغه‌مبه‌ر ﷺ مائئاوایی له‌ موسلمانان
کرد و هيچ هه‌جی تری نه‌کرد.

(حجة البلاغ) هه‌جی ږاگه‌ياندن، چونکه‌ له‌م هه‌ج‌ه‌دا پيڤغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ کردار و
گوفتار شه‌رعی خوای به‌ خه‌لک ږاگه‌يانند و فه‌رمووی: (هل بلغت؟) ئایا
ږامگه‌يانند؟..

(حجة الإسلام) هه‌جی ږوکنی ئیسلام، چونکه‌ له‌دوای واجبوونی هه‌ج، پيڤغه‌مبه‌ر
ﷺ ته‌نیا ئەم هه‌جه‌ی کردوه، واته: ئەو هه‌جانه‌ی پيش واجب بوونی هه‌ج له‌
مه‌ککه‌دا کردبوونی، هه‌جی ږوکنی ئیسلام نه‌بوون.

جا بزانه‌ پيڤغه‌مبه‌ر ﷺ چوار عومره‌ی کردوون:

یه‌که‌م: (عمرة)ی (الحديبية) له‌ مانگی (ذي القعدة) سالی شه‌شه‌می کوچی.

دووهم: (عمرة القضاء) له‌ مانگی (ذي القعدة)ی سالی هه‌فته‌می کوچی.

سپیه‌م: (عمرة)ی (الجعرانة) له‌ مانگی (ذي القعدة)ی سالی هه‌شته‌می کوچی.

چوارهم: ئەو (عمرة)ی له‌ گه‌ل (حجة الوداع) له‌ مانگی (ذی الحجة)ی سالی

ده‌یه‌می کوچی ئەه‌نجامیدا.

ديسان بزانه: پيڤغه‌مبه‌ری خوا ﷺ نو‌ سالان له‌ مه‌دينه‌ مایه‌وه، هيچ هه‌جی نه‌کرد،

ئینجا له سائی دهیه می کوچی دا به خه لکی راگه یاند ئه مسال پیغه مبه‌ر ﷺ حه ج ده‌کات.

بویه خه لکیکی زور پرووی کرده مه‌دینه، تا کوو له‌گه‌ل پیغه مبه‌ر ﷺ حه ج بکه‌ن. ژماره‌یان له هه‌ندی (روایه) دا: چله‌زاره، له هه‌ندی (روایه) ی تریش هه‌نه.

کورته‌یه‌کی حه‌جی پیغه مبه‌ر ﷺ :-

له سه‌فه‌ری (حَجَّةِ الْوَدَاع) دا پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌موو ژنه‌کانی خوی له‌گه‌ل خویا بردن بو حه ج کردن، هاوه‌ل (أَبُو دُجَانَةَ) شی (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کرده جیندشینی خوی له (مَدِينَةَ).

جا پیغه مبه‌ر ﷺ له رۆژی شه‌مه بیست و پینجی مانگی (ذِي الْقَعْدَةِ) ی سائی دهیه می کوچی نوێژی نیوه‌رۆی له (مَدِينَةَ) به چوار په‌که‌تی کرد، ئینجا له دوی نیوه‌رۆ له (مَدِينَةَ) به‌په‌که‌وت، تا گه‌یشه (ذِي الْحُلَيْفَةِ)، له‌وی نوێژی عه‌سری به (قَصْر) دوو په‌که‌تی کرد، ئینجا شه‌و له (ذِي الْحُلَيْفَةِ) مایه‌وه و نوێژه‌کانی مه‌غریب و عیша و سبه‌پنێ له‌وی کردن، ئینجا هه‌ر له (ذِي الْحُلَيْفَةِ) مایه‌وه تا نوێژی نیوه‌رۆشی له‌وی کرد، ئینجا دوو په‌که‌ت سونه‌تی له پێش ئیحرام به‌ستدا کرد و سواری وشتره‌که‌ی بوو، ئینجا له‌سه‌ر پشتی وشتره‌که‌ی ئیحرامی به‌ست و ده‌ستی به (لَبْيْكَ) کرد و به‌ره‌و (مَكَّة) رۆشتن. ئینجا له به‌یانی رۆژی یه‌کشه‌مه‌می

چواری مانگی (ذی الحِجَّة) چوونه ناو (مَکَّة)، چونکه مانگی (ذی القَعْدَة) که مه مانگ بوو، بویه به (إجماع) ی هه موو مسوُلمانان: شهوی پینج شه‌مه یه که مه شهوی مانگی (ذی الحِجَّة) بوو، پوژی جومعه‌ی نووی مانگ وه‌ستانی (عَرَفَة) بوو. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ یه که سر (طواف) ی کرد و (سعی) ی نیوان (صفا) و (مَرَوْه) شی کرد، ئینجا پوژانی دوو شه‌مه و سی‌شه‌مه و چوار شه‌مه = پینجه‌م و شه‌شه‌م و هه‌وته‌می (ذی الحِجَّة)، له (مَکَّة) دا مایه وه، ئینجا له پوژی پینج شه‌مه‌ی هه‌شتی (ذی الحِجَّة) چووه (مَنی)، نوپژه‌کانی نیوه‌پو و عه‌سر و مه‌غریب و عیشا و هه‌روه‌ها به‌یانی جومعه‌ی له (مَنی) کردن، واته: شهوی جومعه‌ی نووی (ذی الحِجَّة) له (مَنی) مایه وه، ئینجا له پوژی جومعه‌ی نووی (ذی الحِجَّة) چووه (عَرَفَات) و نوپژه‌کانی نیوه‌پو و عه‌سری به (قَصْر) و (جَمْع) له‌وی کردن و تا دوا‌ی پوژئاوا بوون له (عَرَفَات) مایه وه، ئینجا شه‌وی شه‌مه‌ی ده‌ی (ذی الحِجَّة) له (عَرَفَات) گه‌پاوه بو (مُزْدَلِفَة)، ئینجا به‌یانی شه‌مه‌ی ده‌ی (ذی الحِجَّة) له (مُزْدَلِفَة) وه هاته (المَشْعَرُ الْحَرَام) و له‌وی شه‌وه هاته (مَنی) و شه‌یتانی گه‌وره‌ی (رَجْم) کرد، ئینجا هاته‌وه (مَکَّة) و (طواف الإفاضة) ی کرد، ئینجا گه‌پاوه بو (مَنی)، یه‌کشه‌مه و دوو شه‌مه = یازده و دوانزه‌ی (ذی الحِجَّة) له (مَنی) مایه وه و له پوژی سی شه‌مه‌ی سی‌زده‌ی (ذی الحِجَّة) له (مَنی) پویش‌ت و هاته‌وه (مَکَّة) ئینجا له پوژی چوار شه‌مه‌ی چوارد‌ه‌ی (ذی الحِجَّة) له (مَکَّة) هاته‌وه‌وه و گه‌پاوه بو (مَدِیْنَة)، واته: ده‌ پوژان له‌ حه‌ج کردن ماوه‌ته‌وه.

جابه‌به‌ستی (أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ) یش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هه‌ر ئه‌م ده‌ر پوژانه‌یه، که
 فه‌رموویه‌تی: (خَرَجْنَا مَعَ النَّبِيِّ ﷺ مِنَ الْمَدِينَةِ إِلَى مَكَّةَ، فَكَانَ يُصَلِّي رُكْعَتَيْنِ رُكْعَتَيْنِ
 حَتَّى رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ، قُلْتُ: كَمْ أَقَامَ بِمَكَّةَ؟ قَالَ: عَشْرًا) رواه الشيخان. له‌گه‌ل
 پیغه‌مبه‌ردا ﷺ بۆ‌حه‌ج‌کردن له‌ (مَدِينَةِ) وه‌چوینه (مَكَّةَ) پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوژه‌کانی
 کورت ده‌کردنه‌وه‌ و دوو‌په‌کعت دوو‌په‌کعتی ده‌کردن تا‌گه‌راینه‌وه‌ (مَدِينَةِ) ... جا
 گوتی: ماوه‌ی ده‌ر پوژان له‌ (مَكَّةَ) دا -واته: له‌حه‌ج‌کردنه‌که‌دا- مایه‌وه‌. که‌واته
 پیغه‌مبه‌ر ﷺ -جگه‌ له‌ر پوژی هاتن- سی‌ر پوژی ته‌واو به‌دوای یه‌کدا له‌ ناو‌شاری
 (مَكَّةَ) دا ماوه‌ته‌وه‌، هه‌وت پوژه‌که‌ی تر له‌ ده‌وروبه‌ردا بۆ‌حه‌ج‌کردن ماوه‌ته‌وه‌.
 ئه‌مه‌ی رابردوو‌کورتیه‌ی هه‌جی پیغه‌مبه‌ری ئه‌زیزمان ﷺ بوو، له‌ (صحيح البخاري)
 و (صحيح مسلم) دا.

بۆیه‌ئه‌وها به‌وردیم‌پوون‌کرده‌وه‌چونکه‌له‌م‌سه‌رده‌مه‌دا‌چه‌ند‌که‌سانیک‌ی‌بن
 ئاگا - به‌ناوی‌شاره‌زا‌کاریکی‌نایی‌نی- له‌گه‌ل‌کاروانی‌حاجیه‌کاندا‌ده‌پوژنه‌حه‌ج، له‌
 هه‌موو‌حاله‌تیک‌دا (قَصْر) و (جَمْع) به‌حاجیه‌کان‌ده‌که‌ن‌و‌ده‌لێن: پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 له‌ (حَجَّةُ الْوُدَاع) دا (قَصْر) و (جَمْع) ی‌کرده‌وه‌، ئه‌م‌حه‌دیه‌ی‌رابردووی‌(أَنَسُ)
 (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌که‌نه‌به‌لگه‌.

وتاره‌که‌ی پیښه‌مبه‌ری خوا ﷺ له (حَجَّةُ الْوَدَاع)

پیښه‌مبه‌ر ﷺ له (عرفات) وه‌ستا ئینجا له کاتی نیوه‌رږدا له‌سه‌ر پش‌تی وشته‌که‌ی وتاریکیدا بۆ ئه‌و هه‌موو موسلمانانه‌ی له (عرفات) وه‌ستابوون و فه‌رمووی: «ئه‌ی خه‌لکینه‌ گوی بده‌نه‌ قسه‌ی من، من نازانم له‌وانه‌یه‌ له‌ دوا‌ی ئه‌مسال له‌م شوینه‌ هه‌تا هه‌تایی به‌یه‌ک نه‌گه‌ینه‌وه‌.

خه‌لکینه‌ خوینتان و مالتان له‌یه‌کتری هه‌رامه‌ وه‌ک هه‌رامی ئه‌م رۆژه‌ی (عَرَفَة) له‌م مانگه‌دا له‌م شاره‌ی (مه‌ککه‌) دا.

ئاگادار بن هه‌ر کاریکی سه‌رده‌می نه‌فامی پيش ئیسلام هه‌بیت، گشتی له‌ ژیر پي مندايه و بئ نرخه‌.

خوین سه‌ندنه‌وه‌ی سه‌رده‌می نه‌فامیش لابراره‌، یه‌که‌م خوینیش که له‌ خوینه‌کانی بنه‌ماله‌ی خۆمان لای ده‌به‌م خوینی (ابن رِبِيعَة) یه‌.

هه‌روه‌ها سوو (رِيبَا) ی نه‌فامیش لابراره‌، یه‌که‌م رِيبَا که لای ده‌به‌م رِيبَا (العباس بن عبد المطلب) ی مامی خۆمه‌، ئه‌و رِيبَا یه‌ هه‌مووی لابراره‌.

واته‌: نابیت هیچی وه‌ریگیری.

خه‌لکینه‌، شه‌یتان بئ ئومید بووه‌ له‌وه‌ی جاریکی تر له‌م زه‌مینه‌ی ئیوه‌دا بپه‌رستری، به‌لام ئه‌گه‌ر شه‌یتان – جگه‌ له‌ په‌رستن – به‌ گوپی بکری، ئه‌وه‌ لی‌تان رازی ده‌بئ به‌و گونا‌هانه‌ی ئیوه‌ به‌ که‌میان ده‌زانن، که‌وابوو: له‌باره‌ی ئاینه‌که‌تان له‌ شه‌یتان بترسن....

له باره‌ی ژنه کانتان له خوا بترسن،

چونکه ئەوانتان به ئەمانه‌تی خوا وەرگرتوون و به فەرمووده‌ی خوا عه‌وره‌تی
ئەوانتان حه‌ڵاڵ کردووه،

ئێوه مافتان له‌سه‌ر ژنه کانتان هه‌یه،

ژنه کانیشتان مافیان له‌سه‌ر ئێوه هه‌یه،

مافی ئێوه ئەوه‌یه: ژنه کانتان هیچ که‌سیک نه‌هێننه‌ ماله‌که‌تان که ئێوه پێتان
ناخۆش بێت، جا ئە‌گه‌ر وایان کرد لێیان دهن به‌ لێدانێکی بێ شکاندن و بێ
بریندار کردن، مافی ژنه کانیشتان ئەوه‌یه: بژیوی و به‌رگیان بده‌نی به‌ گوێره‌ی
تواناتان....

خه‌ڵکینه، له‌ قسه‌ کانم تێبگه‌ن،....

من پێم پراگه‌یاندن و شتیکی وه‌هاشم له‌ دوا‌ی خۆم بۆ ئێوه هێشتۆته‌وه، تا ده‌ستی
پێوه بگرن ئێوه گومرا نابن،

ئه‌وه‌یش قورئانی خودایه و فەرموده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خودایه ﷺ.

خه‌ڵکینه، گوێپراپه‌ی گه‌وره‌کانی خۆتان بن، هه‌رچه‌ند قه‌له‌ره‌شیکی لووت پراویش
بکریته‌ گه‌وره‌تان، به‌و مه‌رجه‌ی ر‌ه‌فتار به‌ قورئانی پ‌یرۆز بکات.

خه‌ڵکینه، گوێتان له‌ قسه‌ کانم بێ و لێی تێبگه‌ن، ده‌زانن گشت موس‌لمانیک برای
موس‌لمانه، موس‌لمانان هه‌موویان برای یه‌کترین، مالی هیچ موس‌لمانیک بۆ هیچ
که‌سیک حه‌ڵاڵ نییه، ته‌نیا ئە‌گه‌ر به‌ خۆشی د‌لی خۆی ماله‌که‌ی بدات، ئە‌وکات

حه لال ده‌بیت، که‌وابوو سته‌م له یه‌کتری مه‌که‌ن، خودایه تو شاهید به، ئیوه ده‌گه‌رینه‌وه لای خوا، نه‌که‌ن له دواى من گو‌مرا بین و یه‌کتری بکوژن.

خه‌لکینه، خواى ئیوه یه‌ک خوایه، باوکتان یه‌ک باوکه، هه‌مووتان له (آدم)ن، (آدم)ش له گل دروست کراوه، پزدارترتان له لای خوا له خوا ترسترانه، هیچ عه‌ره‌بی‌ک له هیچ عه‌جه‌می‌ک – که‌عه‌ره‌ب نه‌بی – گه‌وره‌تر نییه ته‌نها به له‌خوا ترسان نه‌بیت. ئاگادار بن! ته‌وه‌ی لیره ئاماده‌یه، با ئه‌م وتاره‌م بگه‌یه‌نیته ته‌وه‌ی لیره نییه، جا ئیوه له باره‌ی من پرسیارتان لی ده‌کری، ئیوه چی ده‌لین؟.

(صَحَابَةُ) کان (رَضِیَ اللهُ عَنْهُمْ) فه‌رموویان: شاهیدی ده‌ده‌ین: به ئیمه‌ت پاگه‌یانده، جیبه‌جیت کرد، ئاموژگاریت کرد. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ په‌نجه‌ی شه‌ها‌ده‌ی سى جار بو ئاسمان به‌رز کرده‌وه و بو لای خه‌لکه‌که ده‌پینا خواره‌وه و ده‌یفه‌رموو: (خودایه تو شاهید به). ئینجا که پیغه‌مبه‌ر ﷺ وتاره‌که‌ی ته‌واو کرد، فه‌رمانی کرد (بلال) بانگی نیوه‌پو‌ی دا، ئینجا ئیقامه‌تی کرد و نو‌یژی نیوه‌پو‌ی به (قَصْر) کرد، ئینجا ئیقامه‌تیکی تری کردو نو‌یژی عه‌س‌ریشی به (جَمْعُ التَّقْدِيم) کرد. جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ر له (عَرَفَات) بوو و له دواى نو‌یژی عه‌س‌ر ئایه‌تی (الْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ) ی بو هاته‌ خواره‌وه، ئینجا له دواى پوژناوا بوون له (عَرَفَة) گه‌پاوه بو (مُزْدَلِفَة) و (مِنًى)، پوکن و واجبه‌کانی حه‌جی ته‌واو کردن، ئینجا له چواره‌ده‌ی مانگ گه‌پایه‌وه بو (مَدِينَة). هه‌ر وه‌ک پونمان کرده‌وه.

وتاره‌که‌ی (غَدِيرُ حُم) له‌بارهی گه‌وره‌یی ئیمام (عَلِي) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ئینجا له‌
 رېگه‌ی گه‌رانه‌وه‌ی دا له‌ (غَدِيرُ حُم) - له‌ نېوان (مَكَّة) و (مَدِينة) - له‌ رۆزی
 یه‌کشه‌مه‌ هه‌ژده‌ی (ذی الْحِجَّة)، پېغه‌مبه‌ر ﷺ (صَحَابَة) کانی کۆکردنه‌وه و
 وتاریکی بۆ دان و له‌ وتاره‌که‌یدا گه‌وره‌یی ئیمام (عَلِي) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بۆ باس
 کردن فه‌رمووی:

(ئه‌ی خه‌لکینه‌ منیش وه‌کو ئیوه‌ ئاده‌میزادیکم، نزیك بووه‌ته‌وه له‌ لای خواوه
 بانگه‌وازی مردنم بۆ بئ و منیش وه‌لام بده‌مه‌وه، دوو شتی زۆر قورس و به‌قه‌درم
 له‌ دوا‌ی خۆم بۆ ئیوه‌ هیشتوو‌ته‌وه، یه‌کیکیان له‌وی تر گه‌وره‌تره‌: که‌ قورئانی
 خودایه‌، ئه‌وی تریش (أَهْلُ الْبَيْت) = بنه‌ماله‌ی منه‌، ته‌ماشای بکه‌ن له‌گه‌ل ئه‌م
 دوانه‌دا له‌ دوا‌ی من چۆن په‌فتار ده‌که‌ن؟ ئه‌م دوانه‌ لێک جیا نابنه‌وه، تا ویکرا
 له‌سه‌ر هه‌وزی که‌وسه‌ر دینه‌ لای من.... ئینجا فه‌رمووی: خوا‌ی گه‌وره‌ دۆست و
 خۆشه‌ویستی منه‌، منیش دۆست و خۆشه‌ویستی گشت ئیمانداریکم...

ئینجا پېغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌ستی ئیمام {عَلِي} (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گرت و فه‌رمووی: (مَنْ
 كُنْتُ مَوْلَاهُ فَهَذَا أَيْ عَلِيٌّ-مَوْلَاهُ اَللّٰهُمَّ وَالِ مَنْ وَاَلَاهُ وَعَادِ مَنْ عَادَاهُ وَانصُرْ مَنْ
 نَصَرَهُ، وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَهُ) [حَدِيثٌ صَحِيحٌ رَوَاهُ اِيْمَامُ اَحْمَدُ وَلِئْسَانِي وَبْنُ مَاجَه].
 هه‌ر که‌سیک من دۆست و خۆشه‌ویستی بم، ئه‌مه‌ش واته‌: {عَلِي} دۆست و
 خۆشه‌ویستیه‌تی، خودایه‌ دۆستایه‌تی ئه‌و که‌سه‌ بکه‌ و خۆشت بو‌ی که‌

دوستایه‌تی {علی} ده‌کا و خوئی ده‌وی، خودایه یارمه‌تی نه‌و که‌سه بده که یارمه‌تی {علی} دده‌ا، نه‌و که‌سه‌ش سهر شوپ‌ر بکه: که هه‌وی سهر شوپ‌ر کردنی {علی} دده‌ا.

دواین نێردراو (سریه‌که‌ی ئوسامه‌ی کوپی زهید_شه‌ری رووم)

رۆمه‌کان دوا‌ی نه‌وه‌ی به‌ موسلمانانیا‌ن ناوێ‌را هه‌ستان به‌ کوشتنی ههر که‌سی‌ک موسلمان ببو‌وا‌یه هه‌روه‌کو فروه‌ی کوپ‌ر عه‌مرو‌ی جذامیان شه‌هید کرد که‌ والی رۆمه‌کان بو‌و به‌سهر مه‌عانه‌وه‌له مانگی (صفر) سالی یازده‌ی کوچی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمانی کرد موسلمانان خو‌یان ئاماده‌ بکه‌ن بۆ غه‌زای (رۆم).

(أسامة)ی کوپی (زید)شی دیاری کرد بۆ سه‌رکرده‌ی له‌شکره‌که‌.

ئینجا له‌ رۆژی سییه‌می ئاماده‌بوونی له‌شکره‌که‌ واته‌ له‌ رۆژی چوارشه‌ممه‌ی کو‌تایی مانگی (صفر) سالی یازده‌ی کوچی پیغه‌مبه‌ر ﷺ تا و سه‌رئیشه‌ گرتی، جا له‌ رۆژی پینجشه‌ممه‌ی یه‌که‌می (ربیع الاول) پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ ده‌ستی خو‌ی ئالای جه‌نگی بۆ (أسامة) به‌ست و فه‌رمو‌وی: «به‌ناوی خوا له‌ پێگای خوا غه‌زا بکه‌، جه‌نگ له‌گه‌ڵ نه‌و که‌سانه‌ بکه‌ که‌ کوفر به‌ خوا ده‌که‌ن، برۆ نه‌و شوینه‌ی باوکت لی کوژراوه‌، تۆم کرده‌ سه‌رکرده‌ی نه‌م له‌شکره‌، هی‌رش بکه‌ سهر خه‌لکی (أَبْنَى)، له‌ پێگه‌شدا به‌ په‌له‌ برۆ.»

جا (أسامة) له‌ ده‌روه‌ی مه‌دینه‌ سه‌ربازگه‌ی دانا و ژماره‌ی له‌شکره‌که‌ سی هه‌زار (صحابه‌) بو‌و، له‌وانه‌ هه‌وت سه‌د (صحابه‌)ی (قریش) بو‌ون (رضي الله عنهم).

گه‌وره پیاوانی (مهاجر) و (أنصار)ی له‌گه‌لدا بوون وه‌ک: ئیمام (أبو بکر) و ئیمام (عمر) و (أبو عبیدة بن الجراح) و حه‌زرتی (سعد بن أبي وقاص) ...هتد.

جا‌هه‌ندیکیان به‌سه‌رکردایه‌تی (أسامة) (رضي الله عنه) نارازی بوون، چونکه ته‌مه‌نی (أسامة) (رضي الله عنه) هه‌ژده سالان بوو و گوتیان: پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەم مندالە ده‌کاته سه‌رکرده‌ی (مهاجر) و (أنصار)!

جا که ئەم هه‌واله‌ گه‌یشته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆر توپه‌ بوو، بۆیه له‌ پۆزی شه‌ممه‌ی ده‌ی (ربیع الأول) هاته‌ سه‌ر مینه‌به‌ری مزگه‌وت له‌به‌ر نه‌خۆشیش به‌ په‌رۆکیک سه‌ری خۆی به‌ستبوو، جا فه‌رمووی: (ئه‌وه چییه؟ له‌باره‌ی شازاده‌یی (أسامة) قسه‌یه‌کم له‌ ئیوه پێ گه‌یشتوو، ئە‌گه‌ر ئیوه ئیستا تانه له‌ شازاده‌یی (أسامة) ده‌ده‌ن، پێشتریش تانه‌تان له‌ شازاده‌یی باوکی (أسامة) داوه، سویندم به‌خوا باوکی (أسامة) شیایو شازاده‌یی بوو، له‌و که‌سانه‌ش بوو که له‌ هه‌موو که‌سیک له‌ لای من خۆشه‌ویسترن، (أسامة)ش له‌ دوا‌ی باوکی شیایو شازاده‌یه‌تییه و له‌و که‌سانه‌یه‌ که له‌ هه‌موو که‌سیک له‌ لای من خۆشه‌ویسترن، ئامۆژگاریتان ده‌که‌م له‌گه‌ڵ (أسامة) چاک بن).

جا به‌ هۆی ئەم فه‌رمووده‌یه به‌ (أسامة)ی کوپی (زید) (رضي الله عنهم) ده‌گوترا: (الحبُّ ابن الحبِّ) خۆشه‌ویستی کوپی خۆشه‌ویست.

ئینجا له‌ دوا‌ی وتاره‌که پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان ﷺ چووه‌ مال‌ه‌وه‌ی و نه‌خۆشیه‌که‌ی زیاتر گران بوو و بیهیزی کرد، بۆیه پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئیمام (أبو بکر)ی

(رضي الله عنه) له له شکره که جیا کرده‌وه و فه‌رمانی کرد بگه‌رته‌وه تا کو له جیاتی ئه‌و پیشنوئیزی بۆ (صحابه) کان بکا (رضي الله عنهم).

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه خوشییه که‌ی هه‌ر گرانت‌ر ده‌بوو و ده‌یفه‌رموو:

له شکرى (أسامة) بنی‌رن. ئینجا له‌ پۆزی دوو‌شه‌مه‌مه‌ دوانزه‌ی (ربیع الأول) پیغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد، له‌و کاتیش له‌ شکرى (أسامة) خه‌ریکی به‌رپکه‌وتن بوو، جا که هه‌والی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ پیگه‌یشت نه‌رۆیشتن و له‌ سه‌ربازگه‌که‌دا مانه‌وه، ئینجا هه‌ر له‌ پۆزی دوو‌شه‌مه‌مه‌ ئیمام (أبو بکر) (رضي الله عنه) کرایه‌ (خليفة) = جیندشینی پیغه‌مبه‌ر ﷺ. جا له‌ دوا‌ی وه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ زۆربه‌ی عه‌ربه‌کان کافر بوونه‌وه‌ و (منافق)ه‌کان خۆیان وه‌ده‌رخست و دونیا له‌ موسلمانان به‌رته‌نگ بوو. بۆیه‌ (صحابه) کان (رضي الله عنه) داوایان له‌ ئیمام (عمر) (رضي الله عنه) کرد: به‌ ئیمام (أبو بکر) (رضي الله عنه) بلێ: له‌ شکرى (أسامة) نه‌نی‌رئ و بیگه‌رپنیتته‌وه‌؟ به‌لام ئیمام (أبو بکر) (رضي الله عنه) فه‌رموو: وَاللّٰهِ ئه‌و ئالایه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ستوویه‌تی هه‌لیناوه‌شینمه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بالنده‌ بمانفرپن و درنده‌ش له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌دینه‌ بن و سه‌گه‌کان دایکه‌کانی ئیمانداران به‌ قاچیان رابکێشن من له‌ شکرى (أسامة) هه‌ر ده‌نی‌رم.

جا ئه‌م جاره‌ش هه‌ندی‌ک له‌و که‌سانه‌ی وتاری پیغه‌مبه‌ریان ﷺ پێ نه‌گه‌یشتبوو، تکیان له‌ ئیمام (عمر) (رضي الله عنه) کرد: به‌ ئیمام (أبو بکر) (رضي الله عنه) بلێ: یه‌کی‌کی به‌ ته‌مه‌ن‌تر له‌ جیی (أسامة) بکاته‌ ئه‌میری له‌ شکره‌که‌؟ جا که ئیمام

(عمر) (رضي الله عنه) ئەم داوايەى كرد، ئىمام (أبو بكر) (رضي الله عنه) ريشى ئىمام (عمر) (رضي الله عنه) و فەرمووی: ئەى كۆرى الخطاب داىكت زگ سووتاو بى، چۆن جگە لە ئەمىرى پىغەمبەر ﷺ ئەمىرىكى تر دابنیم؟!.

ئىتر ئىمام (أبو بكر) (رضي الله عنه) لە يەكى مانگى (ربيع الآخر) (ربيع الآخر) سالى يانزەى كۆچى لە شكرەكەى بەرپر كرد بەرەو أُبَيّ و بە خۆيشى رىنگەى سەعاتىك بۆ مائناوايى لە گەلىان چوو دەرهو دەرهو مەدينە و لە رىنگەدا بە پىادەيى لە تەنىشت (أسامة) (رضي الله عنه) دەرويشت، (أسامة) (رضي الله عنه) بە سواری دەرويشت، جا ھەر چەند (أسامة) (رضي الله عنه) ھەولیدا دابەزى و ئەویش بە پىادەيى برۆا، پىشەوا (أبو بكر) (رضي الله عنه) فەرمووی: واللہ نابى دابەزى.

جا پىشەوا (أبو بكر) (رضي الله عنه) تەكای لە (أسامة) (رضي الله عنه) كرد رىنگە بدات پىشەوا (عمر) (رضي الله عنه) بگەریتەو تەكوو لە مەدينە يارمەتى بدا.

جا (أسامة) (رضي الله عنه) رىنگەيدا پىشەوا (عمر) (رضي الله عنه) بگەریتەو، بۆيە كە پىشەوا (عمر) (رضي الله عنه) چاوى بە (أسامة) (رضي الله عنه) دەكەوت، دەیفەرموو: (السلام عليك أيها الأمير). ئىنجا (أسامة) (رضي الله عنه) بىست شەو رویشت و گەيشتە (أُبَيّ) لە شام و لەوئى لە گەل كافرەكان رووبەرووی يەكتەرى بوونەو و زۆریان لە كافرەكان كوشتن و زۆرىشيان لى بە دىل گرتن.

جا دلخوشتی له‌وه‌دا بوو له‌م غه‌زايه‌دا بکوژی باوکی خوئی به‌ده‌ستی خوئی کوشت و به‌سه‌رکه‌وتوويي گه‌رانه‌وه‌بو مه‌دينه، له‌رېنگه‌شدا به‌په‌له‌ده‌رپوښتن، بپويه له‌م شه‌رده‌دا ته‌نہا چل رپوښان پيچوو.

باسی نه‌خوښبوون ووه‌فاتی پیغه‌مبه‌ر ﷺ

له‌شه‌وی چوارشه‌ممه‌ی کوټایي مانگی (صَفَر)، سالی یازده‌ی کوچی، پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌نیوه‌ی شه‌ودا به‌(أَبُو مُؤَيَّبَةَ)ی (رضي الله عنه) فه‌رموو: (من فه‌رمانم پڼ‌کراوه‌تکای لیخوښبوون بو‌مردووه‌کانی گوږستانی (الْبَقِيع) بکه‌م، تو له‌گه‌لم وه‌ره). جا که‌چوونه‌ناو گوږستانه‌که، پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (الْسَّلَامُ عَلَیْکُمْ يَا أَهْلَ الْمُقَابِرِ...) سه‌لامتان لیږي نه‌ی خه‌لکی گوږه‌کان، با‌دلتان خوښي به‌و مردنه‌ی ئیوه‌له‌ناویدان، به‌هوئی نه‌و ژبان‌ه‌ی خه‌لک تییدا‌یه‌فیتنه‌و ئازاوه‌وه‌ک پارچه‌کانی شه‌وی تاریک‌رووی له‌خه‌لک‌کردوه، دوا‌یه‌که‌یان به‌شوین سه‌ره‌تاییه‌که‌یاندا دی، دوا‌یه‌کان له‌سه‌ره‌تاییه‌کان خراپ‌تره.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (نَهْی (أَبُو مُؤَيَّبَةَ) من کليلة‌کانی گه‌نجینه‌کانی دنیا و مانه‌وه‌ی له‌دنیا‌دا دراوه‌تی و ئینجا چوونه‌به‌هه‌شتیش، جا‌کراومه‌سه‌رپشک له‌نیوان نه‌وه‌یان و له‌نیوان چوونه‌لای‌خودا و به‌هه‌شت). جا (أَبُو مُؤَيَّبَةَ) (رضي الله عنه) گووتی: به‌دایکم و باوکمه‌وه‌گیان فیدات بم، کليلة‌کانی دنیا و مانه‌وه‌ت له‌دنیا و ئینجا به‌هه‌شت هه‌ل‌بژره.

پیغهمبر ﷺ فهرمووی: (نا وَالله من چوونه لای خودا و بهه شتم هه لَبَّارَد).

جا پیغهمبر ﷺ تکای لیخو شیبوونی بو مردوو هکانی گۆرستانی (البقیع) کرد،
ئینجا گه راوه ماله وهی و بو سبه یئی نه خووشی وه فاتکردنی دهستی پیکرد، سه ره تای
نه خووشیه که ی ژانه سه ریکی زۆر به هیژ بوو.

دایکه (عائِشَة) (رضي الله عنها) فهرموویه تی: که پیغهمبر ﷺ له (البقیع) گه راوه،
سه رم ده ئیشا، جا پیشوازیم لیکرد و گووتم: نای سه رم.
پیغهمبر ﷺ فهرمووی: به لکو من - وَالله - نای سه رم.

جا پیغهمبر ﷺ فهرمووی: (تۆ زهره ر ناکه ی نه گه ر پیش من بمری، جا من
سه ره رشتیت بکه م و کفنت بکه م و نوئرت له سه ر بکه م و بتنیژم).
جا پیغهمبر ﷺ نه خووشیه که ی هه ر به هیژتر ده بوو و رۆژیک له نو به تی دایکه
(مِیْمُونَة) ی هاو سه ریدا (رَضِي اللهُ عَنْهَا) له هۆش چوو.

جا گو تیان: له وانه یه پیغهمبر ﷺ نه خووشی (ذاتُ الْجَنب) = به رهنگی بئ، بو یه بئ
ئیزنی ئەو دهرمانیان له ده می کرد، جا پیغهمبر ﷺ هاته وه هۆش و فهرمووی:
کئ وای لی کردم؟

گوو تیان: (الْعَبَّاس) ی مامت، چونکه مه ترسی نه خووشی به رهنگی لی ده کردی، جا
پیغهمبر ﷺ فهرمووی: ئەم نه خووشیه له شه ی تانه وه یه، خوای گه وره شه ی تان
به سه ر مندا زال ناکا، هه ر که سییک له م ماله دا بئ 'ده بی' ئەو دهرمانه ی له ده می
بکری، جگه له (الْعَبَّاس) ی مامم.

ئینجا پیغه‌مبه‌ر ﷺ هەر ده‌یفه‌رموو: من سبه‌ینی له‌کوێ ده‌بم؟

جا به‌ دوای ژنه‌کانی دا نارد و مؤله‌تی ئی وه‌رگرتن تا له‌ مائی دایکه‌ (عائِشَة) دا (رضی الله عنها) بمی‌نیته‌وه‌ و له‌ نۆبه‌تکردن بی‌وورن. ئه‌وانیش رێگه‌یاندا، جا ئیمام (علی) و ئیمام (العبّاس) (رضی الله عنهم) پیغه‌مبه‌ریان ﷺ به‌ ده‌ست گرت و ئه‌ویش له‌ نیوانیاندا رویشت، تا گه‌یشتنه‌ مائی دایکه‌ (عائِشَة) (رضی الله عنها).

جا دایکه‌ (عائِشَة) (رضی الله عنها) (المُعَوَّذَات) = ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ ی ده‌خویندن و فوی ده‌کرده‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ، چونکه‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌خۆش ده‌بوو ئه‌وها‌ی ده‌کرد.

جا پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (ئه‌ی عائِشَة) باوکت و کوپه‌که‌ی بانگ بکه‌، تا کوو بۆ (أَبُو بَكْر) وه‌سیتیک بنووسم، نه‌وه‌ک که‌سانیک خۆزگه‌ بکه‌ن و خودا و ئیمانداره‌کانیش رێگه‌ نه‌ده‌نه‌ که‌سیکی تری جگه‌ له‌ (أَبُو بَكْر).

جا له‌م حاله‌ته‌ی نه‌خۆشییدا (فاطِمَة) ی کچی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ هات و پیغه‌مبه‌ر ﷺ سه‌لامی لیکرد و له‌ راسته‌ی خۆی داینیشاند و به‌ نه‌ینی قسه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کرد، (فاطِمَة) ش (رضی الله عنها) گریا، ئینجا قسه‌یه‌کی تری به‌ نه‌ینی له‌گه‌ڵ کرد، ئه‌مجاره‌ (فاطِمَة) (رضی الله عنها) پێکه‌نی، جا دایکه‌ (عائِشَة) لێ پرسی چی پێ گوتی؟

(فاطِمَة) ش (رضی الله عنها) فه‌رمووی: نه‌ینی پیغه‌مبه‌ر ﷺ ناشکرا ناکه‌م.

ئینجا که پېغه‌مبەر ﷺ وه‌فاتی کرد (فاطمه) نه‌پنیه‌که‌ی ناشکرا کرد و فه‌رمووی: جاری یه‌که‌م پېغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (هه‌موو سالیک (جُبْرَائیل) علیه‌السلام یه‌ک جار ده‌وری قورئانی پئ ده‌کردمه‌وه، به‌لام نه‌مسال دوو جار ده‌وری قورئانی پئ کردوومه‌وه، وا ده‌زانم کاتی مردنم هاتووه، تو‌ش نه‌ی (فاطمه) یه‌که‌م که‌سی له‌ بنه‌ماله‌ی من به‌ دوامدا دی‌ و ده‌مری). منیش گریام، جا دوو‌باره پېغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (تو‌ پازی ناب‌ی بیه‌ گه‌وره‌ی ئافره‌تانی به‌ه‌شت و گه‌وره‌ی ئافره‌تانی ئیمانداران=ئه‌م ئوممه‌ته‌؟)، منیش له‌ خوشیان پیکه‌نیم.

هه‌روه‌ها پو‌ژی پینج شه‌مه‌ کۆمه‌له‌ پیاویکی له‌ لا بوون و فه‌رمووی: (وه‌رن نووسراویکتان بو‌ بنووسم تا له‌ دوا‌ی ئه‌م نووسراوه‌ گومرا نه‌بن). جا ئیمام (عمر) (رضي الله عنه) فه‌رمووی: پېغه‌مبەر ﷺ به‌ه‌و‌ی ئیش و ئازار نه‌و قسه‌یه‌ ده‌کا، قورئان به‌سه‌ و پيوست به‌ هیج‌ی تر نا‌کا.

هه‌ندیکی تریش فه‌رموویان: با بو‌مان بنووسی... ئیت‌ر که بووه‌ کیشه‌کیش، پېغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: هه‌لسن برۆنه‌ ده‌ره‌وه‌.

له‌ هه‌دیس‌یکی تر دا هاتووه‌: که کۆمه‌له‌ که بووه‌ کیشه‌یان، پېغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: نا‌گونج‌ی له‌ لای هیج‌ پېغه‌مبه‌ریک کیشه‌کیش بکری. جا گووتیان: نه‌وه‌ چیه‌تی؟ ئایا وه‌خو‌ی دا ده‌ئ‌؟ پېغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووی: وازم لی‌بین...

جا پېغه‌مبەر ﷺ فه‌رمووی: (کافره‌کان له‌ دوورگه‌ی عه‌ره‌ب ده‌ربکه‌ن، رپزیش له‌ وه‌ده‌ه‌کان بنین وه‌ک من رپزم لئ ده‌نان).

ئینجا ھەر له رۆژی پێنج شەممە ی ھەشتی (رَبِيعِ الْأَوَّل) پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: له ھەفت کوندە ی ئاو، کە زاریانیان نە کرابێتە وەو له ھەفت بێر پر کرابن، ئاوم بە سەردا بکەن تا کوو خۆم بشۆم و بچمە لای خەڵکی مزگەوت و قسەیان بۆ بکەم، جا لە ناو تەشتیکی گەورە دایاننا و ئایان پێدا کرد، تا فەرمووی: بە سە بە سە. ئینجا پێغەمبەر ﷺ فەرمووی: (ئە ی عَائِشَةُ) تا ئیستاش ھەست بە ئازاری خواردنە ژەھرکراوە کە ی (خَبَر) دەکەم، ئەو کاتی پچرانی دەماری دلمە بە ھۆی ئەو ژەھرە). جا پێغەمبەر ﷺ پەرۆیەکی له سەری خۆی بە ست و چوو سەر مینبەری مزگەوت و دانێشت، پێش ھەموو شتێک (حَمْد) و (شُکْر)ی خوای کرد، ئینجا دوعای پەحمەتی بۆ شەھیدەکانی (أُحُد) کرد و تکای لێخۆشبوونی بۆ له خوا کردن... ئینجا فەرمووی: (بەندە یە ک خوای گەورە کردوویەتیە سەرپشک: له نێوان خۆشی دنیا و له نێوان نێعمەتی لای خۆی؟ ئەویش نێعمەتی لای خوای ھەڵبژاردووە).

جا ئیمام (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تێگەیشت: پێغەمبەر ﷺ خوودی خۆی مەبەستە، بۆیە دەستی بە گریان کرد و فەرمووی: بە خۆمان و مأل و مندالمان فیدای تۆ بین، پێغەمبەریش ﷺ فەرمووی: ئە ی (أَبُو بَكْر) له سەرخۆ بە. ئینجا پێغەمبەر ﷺ له وتارە کە ی دا باسی گەورەیی و پێزداری (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کرد و فەرمووی: (له ھەموو کەسێک خاوەن منەتەر (أَبُو بَكْر): له ھاوڕێیەتی و له مأل بەخشین، ئەگەر ھیچ کەسێکم کردبا دوستی خۆم (أَبُو بَكْر)م دەکردە دوستی

خوم، به لام دوستایه تی ئیسلام گه وره تره، هه‌ر ده‌رگایه کی خه‌لکی که بو هاتوچوی نوێژ له مزگه‌وتدا کراونه‌ته‌وه، گشتی بگرن، ته‌نها ده‌رگای (أَبُو بَكْر) نه‌بێ. جا نه‌مه‌یان دوا‌ین وتاری پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ بوو، هه‌روه‌ها له‌دوای نه‌م رۆژه‌ی پی‌نج شه‌مه، پی‌شنوێژی مه‌غریبی شه‌وی جومعه‌ی کرد و هیچی تر نه‌یتوانی له‌ مزگه‌وت پی‌شنوێژی بکا، هه‌ر وه‌ک له (صَحِيح البخاري) دا له (أُمُّ الْفَضْل) گێڕدراوه‌ته‌وه، بو‌یه فه‌رمانی دا: ئیمام (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پی‌شنوێژی بو (صَحَابَة) کان (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) بکا.

جا دایکه (عائشة) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فه‌رمووی: (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دَل ناسکه، نه‌گه‌ر له‌ شوینی تو نوێژ بکا، له‌به‌ر گریان ده‌نگی ناگاته‌ گوپی خه‌لک. جا پی‌غه‌م‌به‌ری خو‌شه‌و‌یستمان ﷺ فه‌رمووی:

(ئێوه وه‌کوو ئافره‌ته‌کانی چیرۆکی یوسف پی‌غه‌م‌به‌رن ﷺ -واته: دَل و زوبانتان لێک جیا‌یه- ده‌بێ (أَبُو بَكْر) پی‌شنوێژی بکا)

جا له‌ نوێژی عی‌شای شه‌وی جومعه‌وه ئیمام (أَبُو بَكْر) ده‌ستی به‌ پی‌شنوێژی کرد، تا پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ وه‌فاتی کرد.

واته: له‌ هه‌ڤده نوێژاندا ئیمام (أَبُو بَكْر) پی‌شنوێژی کرد، چونکه پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ جومعه و شه‌مه و یه‌کشه‌مه نه‌یتوانی بێ‌ته‌ مزگه‌وت، له‌ رۆژی دوو‌شه‌مه‌ش له‌ چێشته‌نگاودا وه‌فاتی کرد.

جاله و سئ پوژانه‌دا رۆژتکیان ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له مزگه‌وت نه‌بوو و له نوێژی به‌یانیدا ئیمام (عُمَر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پێشنوێژی کرد، جا که پێشه‌وا (عُمَر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) (اللَّهُ أَكْبَرُ) ی نوێژ دابه‌ستنی گوت پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ماله‌وه گوی لیبوو، جا فه‌رمووی:

(نا، نا، ده‌ب) (أَبُو بَكْرٍ) پێشنوێژی (بکا).

ئه‌وانیش نوێژه‌که‌یان بری و ئیمام (عُمَر) یش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لاکه‌وت و پێشه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هات پێشنوێژه‌که‌ی کرد.

رۆژتکی تریش پێغه‌مبه‌ر ﷺ بۆ نوێژی نیوه‌پۆ هاته‌ مزگه‌وت، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) یش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) پێشنوێژی ده‌کرد، جا ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) وازی له ئیمامه‌تی هینا و کشاوه‌ دواوه‌ و پێغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ دانیشتویی پێشنوێژه‌که‌ی ته‌واو کرد، ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) یش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ده‌نگی (اللَّهُ أَكْبَرُ) هکانی ده‌گه‌یانده‌ نوێژکه‌ره‌کان.

هه‌روه‌ها پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ نوێژتکی به‌یانیدا – به‌ دانیشتویی – ره‌که‌ته‌تیکێ به‌ جه‌ماعه‌ت له‌ پشت ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کرد، ئینجا که سه‌لامی داوه‌، پێغه‌مبه‌ر ﷺ ره‌که‌ته‌که‌ی تری به‌ ته‌های ته‌واو کرد، به‌لام ئیمامی (التِّرْمِذِي) فه‌رموویه‌تی: سئ جار پێغه‌مبه‌ر ﷺ له‌ نه‌خو‌شی وه‌فاتیدا نوێژی به‌ جه‌ماعه‌ت له‌ پشت پێشه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) کردووه‌، جا له‌ به‌یانی رۆژی وه‌فاتیدا -که‌ دووشه‌مه‌ بوو- پێغه‌مبه‌ر ﷺ په‌رده‌ی ژووره‌که‌ی لادا و ته‌ماشای (صَحَابَة) کانی کرد له‌ پشت پێشه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بۆ نوێژکردن ریز بوونه‌.

(أَبُو بَكْرٍ) یش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) ویستی بکشیته‌وه و وایزانی پیغه‌مبهر ﷺ بو نویت‌کردن دی، به‌لام پیغه‌مبهر ﷺ ناماژهی بو کردن نیوه نویت‌که‌تان بکه‌ن و په‌رده‌که‌ی داخسته‌وه و له کاتی چی‌شته‌نگاودا وه‌فاتی کرد.

واته: ئە‌مه‌یان دوا‌یین چا‌وپیک‌ه‌وتنی پیغه‌مبهر ﷺ بوو له مزگه‌وتدا، جا که (صَحَابَةُ) کان چا‌ویان به پیغه‌مبهر ﷺ که‌وت زور دل‌یان خو‌ش بوو و وایان زانی له نه‌خو‌شیه‌که‌ی چاک بو‌وه‌ته‌وه، بویه پی‌شه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) گه‌راوه ماله‌که‌ی خو‌ی له (السُّنَج)، هه‌روه‌ها ژنه‌کانی پیغه‌مبهریش هه‌ر یه‌که‌یان گه‌راوه ماله‌که‌ی خو‌ی...

ئینجا له سه‌ره‌تای چی‌شته‌نگاودا دیسان نه‌خو‌شیه‌که‌ی توند و به‌هیزتر بو‌وه، بویه دایکه (عَائِشَةُ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سه‌ری پیغه‌مبهر ﷺ هی‌نا ناو کو‌وشی خو‌ی و له‌سه‌ر رانی خو‌ی داینا، ناوه ناوه‌ش ئازاری گیان ده‌رچوون ده‌هاته سه‌ر پیغه‌مبهر ﷺ بئ هوش ده‌بوو، جا که ده‌هاته‌وه هوش خو‌ی جامه‌ ئاو‌یکی له‌لا بوو ده‌ستی خو‌ی ته‌ر ده‌کرد و به‌پرووی خو‌یدا ده‌هینا و ده‌یفه‌رموو:

(لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) به‌پراستی مردن ئازاری هه‌یه، و ده‌یفه‌رموو: خودایه یارمه‌تیم بده له‌سه‌ر ئازاره‌کانی مردن.

جا (فَاطِمَةُ) ش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ده‌یفه‌رموو: هه‌ی هاوار له‌و ناخو‌شیه‌ی باوکم. پیغه‌مبهریش ﷺ ده‌یفه‌رموو: له‌مرۆ به‌ولاوه باوکت هیچ ناخو‌شی تر نابینی.

له‌و حاله‌ته‌دا پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌یفه‌رموو: (له‌عنه‌تی خوا له‌جوله‌که‌و دیانه‌کان بدا، گوږی پیغه‌مبه‌ره‌کانیان کردوته‌ مزگه‌وت).

ئینجا فه‌رمووی: (ئاگاتان له‌ نوښ و له‌ کوپله‌کانتان بئ).

ئینجا هه‌ر دوو‌باره‌ی ده‌کرده‌وه‌ و تا ده‌نگ له‌ سینگییه‌وه‌ هات.

له‌و کاته‌دا (عَبْد الرَّحْمَنِ) کوږی پیشه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هاته‌ ژووره‌وه‌ و سیواکپکی له‌ ده‌ستدا بوو پیغه‌مبه‌ر ﷺ ته‌ماشای سیواکه‌که‌ی کرد.

دایکه‌ (عَائِشَةُ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فه‌رمووی: بو‌ت بگرم؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئاماژه‌ی کرد: به‌ئ، بو‌م وه‌ر‌بگره‌.

دایکه‌ (عَائِشَةُ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سیواکه‌که‌ی وه‌رگرت و سه‌ری پیغه‌مبه‌ری ﷺ بلند کرد و دایه‌ پال‌ سینگی‌ خو‌ی و سیواکه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست، جا‌که‌ پیغه‌مبه‌ر

ﷺ سیواکه‌که‌ی خسته‌ ناو‌ ده‌می پیر‌و‌زی، هه‌ستی کرد سیواکه‌که‌ ره‌قه‌، بو‌یه‌

دایکه‌ (عَائِشَةُ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فه‌رمووی: سیواکه‌که‌ت بو‌ نه‌رم بکه‌م؟

پیغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: به‌ئ.

دایکه‌ (عَائِشَةُ) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) سیواکه‌که‌ی به‌ ددانه‌کانی جوی و نه‌رمی کرد و دایه‌وه‌ ده‌ستی.

پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌خو‌ی سیواکی پیده‌کرد، جار‌ جار‌ه‌ش ده‌ستی له‌ ناو‌ جامه‌ ئاو‌ه‌که‌

داده‌نا و (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) ده‌گوت، ئینجا سئ جار‌ فه‌رمووی: (فِي الرَّفِيقِ الْأَعْلَى)

له‌که‌ل‌ هاو‌رپ‌ی شو‌ینی به‌رزتردا ده‌بم. واته‌: پیغه‌مبه‌ران و راستگو‌یان و شه‌هیدان.

جا رسته‌ی (الرَفِیقِ الْأَعْلٰی) دوایین فه‌رمووده‌ی پیغهمبه‌ر ﷺ بوو، له دوا‌ی ئه‌م فه‌رمووده‌یه له نیوان سینگ و چه‌ناگه‌ی دایکه (عائِشَةُ) (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) گیانی موباره‌کی دهرچوو و سیواکه‌که‌ی له دهستی به‌ربوه‌وه و دهستی که‌وته ناو جامه ئاو‌ه‌که.

دایکه (عائِشَةُ) (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) فه‌رموویه‌تی: یه‌کیک له نیعمه‌ته‌کانی خوا بو من ئه‌وه بوو پیغهمبه‌ر ﷺ له مائی مندا وه‌فاتی کرد، له نیوان چه‌ناگه و سینگی مندا گیانی دهرچوو، خوای که‌وره له کاتی وه‌فاتیدا تفی من و تفی ئه‌وی به یه‌که‌وه کۆکرده‌وه. واته: له وکاته‌ی سیواکه‌که‌ی به ددانه‌کانی خو‌ی بو نه‌رم کرد.

دایکه (عائِشَةُ) (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) فه‌رموویه‌تی: که پیغهمبه‌ر ﷺ گیانی دهرچوو، بو‌نیکی زۆر خو‌شی له‌هات، بو‌نی ئه‌وها خو‌شم نه‌بینیوه، به‌لام نه‌زانیی من ئه‌وه‌بوو که پیغهمبه‌ر ﷺ گیانی دهرچوو سه‌ری ئه‌وم دانا له‌سه‌ر بالیفیک و له‌گه‌ل ژنه‌کان ده‌ستم به‌گریان کرد، (فاطِمَةُ) ش (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) دهستی به‌گریان کرد و فه‌رمووی: (یا أَبَتَاهُ أَجَابَ رَبَّاهُ دَعَاهُ، یا أَبَتَاهُ مَنْ جَنَّتْهُ الْفِرْدَوْسُ مَاوَاهُ، یا أَبَتَاهُ إِلَى جَبْرِیلَ نَنَعَاهُ). هُو باوکه وه‌لامی خودایه‌کی داوه‌ته‌وه که ده‌عوته‌ی کردووه، هُو ئه‌و باوکه‌ی به‌هه‌شتی (الْفِرْدَوْسِ) شو‌ینیه‌تی، هُو باوکه هه‌والی وه‌فاتت بو‌لای (جَبْرِیلَ) ده‌به‌ین.

ئینجا که پیغهمبه‌ریان ﷺ به‌خاک سپارد، (فاطِمَةُ) (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهَا) فه‌رمووی: ئه‌ی (أَنْسَ) چۆن دِلتان هات گَل به‌سه‌ر پیغهمبه‌ردا ﷺ بکه‌نه‌وه؟..

حه‌زره‌تی (ابن عباس) (رضي الله عنه) فه‌رموویه‌تی:

(پيغه‌مبهر ﷺ له‌ رۆژی دووشه‌ممه‌دا له‌دايک بووه، له‌ دووشه‌ممه‌دا بووه‌ته
پيغه‌مبهر، له‌ دووشه‌ممه‌دا کۆچی کردووه‌ بۆ مه‌دینه، له‌ دووشه‌ممه‌دا چووه‌ته
ناو شاری مه‌دینه، له‌ دووشه‌ممه‌دا وه‌فاتی کردووه‌).

واته: له‌ چيشته‌نگاوێکی دره‌نگی نزیک نيوه‌رۆ رۆژی دووشه‌ممه‌ی (١٢) دوانزه‌ی
(ربيع‌الأول)ی سالی يانزه‌ی (١١) کۆچی، به‌رامبهر هه‌شتی (٨) (حزيران)ی سالی
(٦٣٣)ی زايینی پيغه‌مبهر وه‌فاتی کرد، ماوه‌ی سێزده (١٣) رۆژان له‌ نه‌خۆشی
وه‌فاتییدا مایه‌وه‌.

که‌ پيغه‌مبهر وه‌فاتی کرد ته‌مه‌نی شه‌ست و سێ (٦٣) سالی بوو، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا
له‌سه‌ر و ريشيدا بيست مووی سێ نه‌بوو.
ماوه‌ی پيغه‌مبهرایه‌تی بيست و سێ (٢٣) سالی بوو، سێزده (١٣) سالی له‌ مه‌ککه‌،
ده‌ (١٠) سالی‌ش له‌ مه‌دینه.

دابه‌زینی خه‌مه‌کان به‌سه‌رهاوه‌لاند

کاتیک که (صَحَابَةُ) کان (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) هه‌والی وه‌فاتی پېغه‌مبه‌ریان ﷺ پئ گه‌یشت، سه‌ریان لېشېوا و هوْشیان تېکچوو، پېشه‌وا (عَلِي) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) له‌ پئ که‌وت و نه‌یتوانی هه‌لْسِیته‌ پېوه، پېشه‌وا (عُثْمَان) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لال بوو قسه‌ی پئ نه‌ده‌کرا، پېشه‌وا (عُمَر) ش (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) شېوا و هوْشی تېکچوو، له‌ مزگه‌وتدا وتاری دهدا و ده‌یگوت: (پېغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌مردوو، پېغه‌مبه‌ر ﷺ نامری تا (مُنافِق) ه‌کان له‌ ناو دهب، پېغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌کو (مُوسَى) ﷺ چووته‌ لای خوا و ده‌گه‌رپته‌وه، هه‌ر که‌سیک بلئ: پېغه‌مبه‌ر ﷺ مردوو، ده‌یکوژم، ئیتر هه‌ر نه‌وها هه‌ره‌شه‌ی ده‌کرد تا رپوْخه‌کانی ده‌می که‌فیان کردبوو.

به‌لام پېشه‌وا (أَبُو بَكْر) (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هیچ نه‌شېوا بوو، به‌لکو له‌ مالّی خوْی له‌ (السُّنْح) به‌ سواری نه‌سپه‌که‌ی هات دابه‌زی و فرمیسکی له‌ چاوه‌کان ده‌هاتنه‌ خواروه و یه‌کسه‌ر پروی کرده‌ لاشه‌ پېرۆزه‌که‌ی پېغه‌مبه‌ر ﷺ دیتی به‌ به‌رمالّیک داپوْشراوه، جا به‌رمالّه‌که‌ی له‌سه‌ر پروی پېغه‌مبه‌ر ﷺ لادا و ده‌ستی به‌ ماچکردنی پېغه‌مبه‌ر ﷺ کرد و ده‌شگریا و ده‌یفه‌رموو:

به‌ دایک و باوکمه‌وه‌ فیدات بم نه‌ی پېغه‌مبه‌ری خوا به‌ زیندووی و به‌ مردووی پاک و بوْن خوْشی، والله‌ خوای گه‌وره‌ دوو مردنت له‌سه‌ر کوْناکاته‌وه، نه‌و مردنه‌ش که‌ خوای گه‌وره‌ له‌سه‌ری نوسیوو، نه‌وه‌ مردی.

ئینجا هاته دهره‌وه و فهرمووی هو (عمر) دانیشه، به‌لام پیښه‌وا (عمر) (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) دانه‌نیشت و ههر ههره‌شه‌ی ده‌کرد.

پیښه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) ده‌ستی به وتار کرد، خه‌لکه‌که‌ش وازیان له ئیمام (عمر) (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) هی‌نا و پرویان کرده لای پیښه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ). پیښه‌وا (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) فهرمووی:

خه‌لکینه ههر که‌سیک له ئیوه (مُحَمَّدٌ) ﷺ ده‌په‌رست، ئه‌وه بیگومان (مُحَمَّدٌ) ﷺ مرد، ههر که‌سیکیش له ئیوه خودای گه‌وره‌ی ده‌په‌رست ئه‌وه خوای گه‌وره‌ی زیندوه و نامری، خوای گه‌وره‌ی ده‌فهرمووی: (وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الْأَرْسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَجَزِيَ اللَّهُ الشَّاكِرِينَ) [آل عمران: ۱۴۴]. (مُحَمَّدٌ) ﷺ ههر پیغه‌مبه‌ریکه، پش ئه‌ویش چه‌نده‌ها پیغه‌مبه‌ری تر نه‌ماون، یان مردوون، یان کوژراون، چونکه ههر هه‌موویان ناده‌میزادن، جا نه‌گهر (مُحَمَّدٌ) ﷺ بمری، یان به‌ده‌ستی کافره‌کان بکوژری، ئایه ئیوه له ئایینی ئیسلام پاشکه‌ست ده‌بنه‌وه؟

ههر که‌سیک له ئایینی خو‌ی پاشکه‌ست ببیته‌وه، ئه‌وه هیچ زیانیک له خودا نادا، بیگومان خودا پاداشتی سوپاسگوزاران ده‌داته‌وه، که له‌سه‌ر ئایینی خو‌یان ده‌می‌ننه‌وه.

پيشه‌وا (عَمَر) (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) فه‌رمووی: وه‌ک بَلّٰی پيش ئِيسْتا ئه‌و ئايه‌ته‌م هه‌ر نه‌بيستې، نه‌وجا زانيم پيغه‌مبه‌ر ﷺ وه‌فاتی کردووه، بۆيه له‌ پيوه‌ که‌وتمه‌ سه‌ر زه‌وی و خۆم پي‌رانه‌گيرا.

موسلمان‌ه‌کانيش ته‌م ئايه‌ته‌يان له‌ ئيمام (أَبُو بَكْرٍ) (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) وه‌رگرت‌ه‌وه‌ و به‌رده‌وام ده‌يان خوینده‌وه.

شۆردن و کفن کردن و ناشتی پیڼغه‌مبه‌ری نه‌زیمان ﷺ

شۆردنی پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ:-

ئینجا له دواى نیوه‌رۆى رۆژى دووشه‌ممه موسوئلمانان سه‌رقاى (بَيْعَةَ) ى ئیمام (أَبُو بَكْرٍ) (رضي الله عنه) بوون و ئه‌ویان کرده (خَلِيفَةَ) = جیندشینی پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ، له رۆژى سی‌شه‌ممه‌ش (بَيْعَةَ) ى گشتی وه‌رگیرا، ئینجا ده‌ستیان به کاروبارى ته‌رمى پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ کرد، به‌لام بۆ شوشتی پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ گوتیان:

نازانین وه‌کو مردوو‌ه‌کانى خۆمان پروتی بکه‌ینه‌وه، یان له به‌رگى خۆیدا بیشوین؟ جا له و کات بۆرژانیکیان به سه‌ردا هات و یه‌کیکی نه‌ناسراو له گوشه‌ی ژووره‌که پێ گوتن: له به‌رگى خۆیدا پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ بشۆن.

ئه‌وانیش ده‌ستیان به شوشتی پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ کرد و کراسه‌که‌شى هه‌ر له به‌ردا بوو و ئاویان پێدا ده‌کرد و به کراسه‌که‌ش هه‌لیانده‌گووشی.

ئه‌وانه‌ی به‌شداری شوشتیان کرد:

پیشه‌وا (عَلِيٍّ) و (الْعَبَّاسِ) و هه‌ردوو کوره‌کانی ئیمام (الْعَبَّاسِ) ش: (الْفَضْل) و (قُتَمِّ)، و (أَسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ) و (صَالِحِ) ى ئازادکراوى پیڼغه‌مبه‌ر ﷺ.

له‌کاتى شوشتنیشی (کوله‌) = په‌رده‌کانیان دانابوو، له بی‌ری (أَرِيسَ) ش ئاوى شۆردنیان بۆ هی‌نا.

کفن کردنى پیغهمبر ﷺ:-

ئینجا له دواى شوشتن کراسه که یان لیداکه ناند و له سئ پارچه کفنى سپیدا که له لۆکه دروست کرابوون کفنیان کرد، کراس و میژهر له گه‌ل نه و سئ پارچه کفنه‌دا نه‌بوون.

نوێژ کردن له‌سه‌ر پیغهمبر ﷺ:-

ئینجا له دواى کفن کردن پیغهمبریان ﷺ له‌سه‌ر ته‌ختیک دانا و (صَحَابَة) کان (رضي الله عنهم) کۆمه‌ل کۆمه‌ل ده‌هاتن به ته‌نیایی بئ ئیمام نوێژی جه‌نازه‌یان له‌سه‌ر ده‌کرد، هۆیه‌که‌شى نه‌وه بوو خواى گه‌وره ده‌فه‌رموئ: خودا و (مَلَائِكَة) سه‌لاوات له‌سه‌ر پیغهمبر ﷺ لیدده‌دن.

فه‌رمانی کردووه ئیمانداره‌کانیش سه‌لاواتی له‌سه‌ر لیدده‌ن، بۆیه هه‌رکه‌سه‌و پیویسته‌راسته‌وخۆ سه‌لاواتی له‌سه‌ر لیبدا نوێژ له‌سه‌ر کردنیشى هه‌ر نه‌وه‌هایه، نه‌گه‌رنا نه‌و کات پېشه‌وا (أَبُو بَكْر) (رضي الله عنه) کرابوو (خَلِيفَة) و مافی پېشنوێژی جه‌نازه‌شى هه‌بوو.

هه‌ندئ زانای تریش فه‌رموویانه هۆیه‌که‌ی نه‌وه بوو تاكو نوێژ له‌سه‌ر کردنه‌که‌ی زۆر جار دووباره‌ببێته‌وه. وَاللّٰه اعْلَم.

-ناشتنی پیښه‌مبه‌ر ﷺ:-

له‌بارهی ناشتني پیښه‌مبه‌ری خوښه‌ويستمانه‌وه ﷺ رای جياواز هه‌بوون، هه‌نديک گوتيان له (أَلْبَقِيع)، هه‌نديک گوتيان له لای پیښه‌مبه‌ر (إِبْرَاهِيم). هه‌نديک گوتيان له لای مينبه‌ره‌که‌ی، هه‌نديک گوتيان له شوپنی نوټ‌کردنی. پيشه‌وا (أَبُو بَكْر) (رضي الله عنه) هات و فهرمووی: گویم له پیښه‌مبه‌ر ﷺ بوو فهرمووی: (هه‌ر پیښه‌مبه‌ریک وه‌فات بکا له شوپنی وه‌فات‌کردنیدا ده‌نیژری). جا به به‌لگه‌ی ته‌م فهرمووده‌یه یا‌تاغه‌که‌ی پیښه‌مبه‌ریان ﷺ لادا و له ژیر یا‌تاغه‌که‌له‌ژووره‌که‌ی هه‌زهره‌تی (عائِشَة) دا (رضي الله عنها) گوږه‌که‌یان بو هه‌لکه‌ند.

جا له‌بارهی چوښه‌تی گوږه‌که‌ش، دوو رای جياواز هه‌بوون: نایا (لُحْد)=لادږ بڼ، یان (شِق)=ناودږ بڼ، (أَبُو طَلْحَة) (رضي الله عنه) وه‌ستای گوږی لادږ بوو، (أَبُو عُبَيْدَة) ش (رضي الله عنه) وه‌ستای گوږی ناودږ بوو. پيشه‌وا (عُمَر) (رضي الله عنه) فهرمووی: به‌دوای هه‌ردووکیاندا بنېرن، کامه‌یان پيشتر هات با‌ئه‌و گوږه‌که‌هه‌لېکه‌نی.

ئينجا فهرمووی: خودایه‌ بو پیښه‌مبه‌ری خوټ ﷺ چاکتره‌که‌هه‌لېږه‌. (أَبُو طَلْحَة) (رضي الله عنه) له‌پيشدا هات و گوږی‌کی لادږی هه‌لکه‌ند، پيشه‌وا (عَلِي) و (الْعَبَّاس) و (الْفَضْل)ی کوږی (رضي الله عنهم) دابه‌زینه‌ ناو گوږه‌که‌ و (شَقْران) ش (رضي الله عنه) پارچه‌ پوښاکيکی له‌ناو گوږه‌که‌ راخست.

بزانه: پراخستنی ئەم پارچه پۆشاکه تایبه‌ته به پېغه‌مبەر ﷺ، چونکه لاشه‌ی پېغه‌مبهران عليهم الصلاة والسلام له ناو گۆردا نارزی.

ئینجا له شه‌وی چوارشه‌مه‌ی چوارده‌ی (ربیع الأول) پېغه‌مبەر ﷺ له لای پێیه‌کانیه‌وه دانرا ناو گۆره‌که‌ی و گلی به‌سه‌ردا کرا.

ئینجا که له کاتی گل به‌سه‌ردا کردنه‌وه‌دا ده‌نگی بێله‌کان هات، ژنه‌کانی پېغه‌مبەر ﷺ ده‌ستیان به‌گریان کرد، دانیش‌توانی مه‌دینه‌ش یه‌کده‌نگ هاواریان لێه‌لسا و شاری مه‌دینه به‌گریانی ئەوان له‌رزیه‌وه. له‌وکاته‌دا (بلال) (رضي الله عنه) بانگی به‌یانی دا، ئەویش گریا و زیاتر خه‌لکه‌که‌ غه‌مبار بوو.

گۆره‌که‌ی پېغه‌مبەر ﷺ له ناو مزگه‌وتی پېغه‌مبەر ﷺ له مه‌دینه، پېشه‌وا (أبو بکر) و (عمر) یش (رضي الله عنهم) له ژووره‌که‌ی گۆری پېغه‌مبەر ﷺ نێژراون.